

GŁOS POMORSKI

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 2,50 Zł, w agenturach miejscowych miesięcznie 2,55 Zł, przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,76 Zł, wprost na pocztę lub z listowego kwartalnie 8,58 Zł, miesięcznie 2,86 Zł, dla W. M. Gdańska 2,50 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 4,20 Zł do Gdańska 4,45 Guld. Gd., do Francji 15 fr. (z wysyłką co drugi dzień 13 fr.) do Anglii 5 shill., do Stan. Zjedn. 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądać niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobkowych, Danziger Privat-Aktienbank, Gdańsk i Grudziądz, Bank Polski Grudziądz. Konto czeków: Gdańsk nr. 2980 Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201193. Miejsce płatności i wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-tamowej 12 groszy w dziale reklamowym na stronie 1-3 tam przed tekstem 90 gr. wśród tekstu 50 gr., za tekstem 40 groszy dla Wolnego Miasta Gdańska wiersz m/m 8-tam w dziale ogłoszeniowym 0,12 Guld. Gd., wiersz m/m 3-tam przed tekstem 0,90 Guld. Gd., wśród tekstu 0,50 Guld. Gd., za tekstem 0,40 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 20 procent nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne. — Administracja nie przejmując odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

✂ ✂ Rękopisów nadesłanych nie zwraca się. ✂ ✂

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, niedziela, dnia 24-go stycznia 1926.

Telefon nr. 50, 51 i 66.

Pod skrzydłami Orła Białego.

Kiedy zwiastun Swobody i Sprawiedliwości, obrońca prawa i ładu — Żołnierz Polski wkroczył w mury naszego miasta.

Grudziądz, 23 stycznia 1926 r.

Niezbadany jest kraj przyszłości, nieodgadnięte są Wyroki Boże. Tu Chrobry, wielki budowniczy mocarstwowej potęgi Polski, ufundował punkt oparcia przetrwaniu najazdom pruskiego barbarzyństwa na Piastów dziedzinę, punkt oparcia drogi naszej do morza, do rozprzestrzenienia się nad jego brzegami. Następnie w zmiennej losów koleji urwała sobie tutaj gniazdo nieopatrnie ciętą pierś polskiej, ogrzana żmiją, zaborcza hydra krzyżactwa, w które wcieliły się najgorsze elementy żywiołu niemieckiego, aby nadużyć znaku Chrystusa dla szatańskiego dzieła tępienia i ujarzmania innych narodów.

Potem znowu lepsza Grudziądzowi zaświtała doła i znowu przyszły mroczne czasy niewoli. Po rozciągnięciu żywego ciała Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, kiedy Pomorze dostało się pod jarzmo despotyzmu pruskiego, rozpoczął się i dla Grudziądza smutny okres zaścioju i upadku.

Jak gałęź, odrywana od pnia macierzystego, poczęła zamierać Pomorze, po starganiu jednoci gospodarczej z całością kraju. Pochylił się do sromotnego upadku Gdańsk, który ongi, niby Wenecja nad Adriatykiem królował nad Bałtyku wodami, a potem, pod pruską okupacją z kwitnącego portu zamienił się w katakumby. Stał w swym rozwoju, zaśniadział Toruń, wraz z całą reszłą innych miast pomorskich. W związku z tem i Grudziądz utracił wielkie niegdyś znaczenie, zdegradowany został do powiatowej miściny, w której prym wiodł garnizon wojsk zaborczych, a nie było miejsca, widoków na szersze możliwości przemysłowo-handlowe.

Ten moment tu tylko podkreślamy, aby zaznaczyć, jak fałszywe są opowieści o rzekomych dobrodziejstwach ekonomicznych Niemców, którzy nie dbali o rozwój gospodarczy Pomorza, uważając je tylko za przeznaczoną dla eksploatacji kolonij, za ważny punkt strategiczny, bramę wypadową na Wschód. Inne zgubne dla nas skutki okupacji niemieckiej: ucisk języka i sumienia, brak swobód obywatelskich, „prawa kagańcowe” i wywłaszczenie — są dostatecznie znane.

To wszystko uprzytomnił sobie, kiedy po syrenich głosach „pacyfistycznych” przyjaciół i pacholków Berlina rozległ się pierwszy grom wszczętej przezeń wojny, kiedy na skrwawionych brzegach Marny i Wisły ważyły się losy Europy, kiedy po ciężkich czteroletnich zmaganiach się narodów zatruwała wolność i prawo, upadły w proch bałwany despotyzmu...

Po odejściu na wieczne czasy moskiewskich zaborców przyszedł dzień, kiedy Warszawa rozbroiła niemieckie żołdactwo, powstał Lwów, Kraków, Poznań... wreszcie i dla Pomorza wybiła godzina wyzwolenia, nadszedł rok 1920. Wojska Polskie pod wodzą żelaznego generała wkroczyły na ziemię pomorską, zdążając ku brzegom Bałtyku, na zaślubiny Polski z morzem.

I tak nadszedł dzień 23 stycznia 1920 r., dzień radości i wesela, pokrzepienia serc, rozjaśnienia dusz, dzień, kiedy zamieniając pruskich rabów kajdera, wkroczył w mury Grudziądza zwiastun swobody i sprawiedliwości, obrońca prawa i ładu — Żołnierz Polski.

Nie dziw, że na łopot sztandarów polskich, na widok mundurów żołnierza, który nie podpora ciemności, pionkiem jednostki, ale rycerzem wolności i prawdy, służy jest Najjaśniejszej Rzeczypospolitej — gorąco zabili serca, słońce weszło do duszy, radość i dumą rozszerzyły się piersi. Zczęła zmora niewoli, opadły kajdany — nowa rozpoczęła się era, w lepszą poszliśmy przyszłość.

Tak jest. Oddychamy swobodnie, naprawiamy szkody, dźwigamy się wyżej, idziemy naprzód. Oczywiście, nie wszystko jeszcze jest w takim stanie, jak być powinno, nie braknie tych i owych zawodów, nie obyło się bez błędów. Ale, nie odrazu Kraków zbudowany — mimo te czy inne omyłki i niedostatki, jest lepiej, proces odrodzenia stał się faktem i będzie tak, jak należy, do brzo, jeżeli wykorzystamy to, co nam wyzwolenie, powrót na łono Ojczyzny daje.

Rzecz główna: jest lepiej. Czujemy, widzimy to na każdym kroku, i wszyscy, a więc i nasi niemieccy współobywatele ta przyznać muszą. Nie wątpimy, że przyznają, że się z pod sugestii b. okupantów, spraw-

ców krzywd Pomorza, wyzwola, do pięknej tradycji powrócą swych przodków, którzy w Polsce swą karmicielkę i matkę widzieli. Niechże temu uzdrowieniu pojęć, temu zespoleniu się przyptywowych elementów z polską, rdenną ludnością Pomorza sprzyja nasz roz-

wój i zgoda, nasza dla Ojczyzny i Ludzkości praca, do jakiej nas powołano w dniu wyzwolenia, w dniu, kiedy nad murami Grudziądza rozwinął zwycięsko swe niepokalane skrzydła symbol wolności, prawa i ładu — Orzeł Biały.

S. M.

Armja polska na straży pokoju.

Rozsądny głos Anglika mówi, że Polska przedstawia się w rzeczywistości lepiej od tego co o niej myślą.

Londyn, 22. 1. (PAT.) William Good, przemawiając w sprawie zadań odbudowy Europy na zebraniu London Council Prevention War w lokalu klubu Labour Party w parlamencie, powiedział m. in. Po przeżytych cierpieniach wojennych Polska zdążyła do uregulowania spraw ekonomicznych i odbudowy kraju. Sytuacja obecna, wynika z walki handlowej z Niemcami, mającej podstawę w dużych różnicach w dziedzinie interesów politycznych. Mówca spodziewa się jednak pomyślnego rozwiązania tej sprawy.

Skrzyński i Grabski — zaznaczył dalej Good — wykazali wiele odwagi, nakłaniając rodaków do przyjęcia układów locarniejskich, tak niepopularnych w wielu odłamach prasy i społeczeństwa. W sprawie tej, jak i

w wielu innych Polska okazała się w lepszym świetle, aniżeli o tem tu sądzono.

Mówiąc o rozbrojeniu jako o logicznej i ekonomicznej konieczności, Good wypowiedział zdanie, że w Polsce liczebność armji nie stanowi groźby dla pokoju. Armja polska jest armją defenzywną, zwłaszcza, jeżeli wziąć pod uwagę rozległość terytorjów oraz granic, z których wschodnia oddziela ją od sąsiada, stanowiącego wieczną groźbę dla jej bezpieczeństwa. Sąsiada li-czebnie potężniejszego i którego kierownicy jawnie grożą użyciem siły.

Rozbrojenie wogóle jest niemożliwe dopóki Rosja znajduje się poza nawiasem narodów.

„Nie na czasie“

Sprawa stałego miejsca dla Polski w Radzie Ligi Narodów.

Londyn, 22. 1. „Daily News“ pisze: Między Paryżem a Londynem toczą się rozmowy w sprawie przyznania Polsce stałego miejsca w Radzie Ligi. Sprawa ta jednak nie jest na czasie. O tem będzie można mó-

wić dopiero w grudniu br. W każdym razie zaznaczyć należy, że Francja domaga się, by Polsce przyznano takie miejsce, z chwilą gdy Niemcy zasiadą w Radzie Ligi.

Polska przeszła już najgorsze czasy.

Stwierdza to prof. Kammerer.

Londyn (A. W.) Według wiadomości z N. Jorku prof. Kemmerer po powrocie z Warszawy wyraził swą opinię o polityce finansowej rządu polskiego. Prof. Kemmerer z uznaniem wyrażał się o zarządzeniach sanacyjnych podjętych przez rząd polski. Aczkolwiek w Polsce istnieje duże stosunkowo bezrobocie i pewna depresja, to jednak z drugiej strony daje się zanotować godny pochwały patriotyzm i gotowość do o-

fiar, co wzmacnia bardzo kredyt polski zagranicą.

Polska przeszła już najgorsze czasy i niewątpliwie przezwycięży przesilenie.

Stosunki polskie wymagają długoterminowej pożyczki potrzebnej dla odbudowy gospodarki. Ze szczególnym uznaniem prof. Kemmerer wypowiedział się o ograniczeniach przywozu i zawieszeniu emisji nowych banknotów.

Stany Zjednoczone przeciwko Europie czy Europa przeciw Stanom Zjednoczonym?

Waszyngton, 22. 1. (PAT.) Przeciwnicy wniosku o udział Stanów Zjednoczonych w międzynarodowym trybunale sprawiedliwości prowadzili wczoraj w senacie dalszą taktykę obstrukcyjną. Sen. Reed wygłosił parogodzinna pełną gwałtowności mowę, w której wspominał m. in. że jak się zdaje, według opinii niektórych kół Europejskich kochają Stany Zjednoczone. Nawiazuując do tego, senator oświadczył:

Oni nas kochają tak, jak nieuczciwy dłużnik kocha

swego wierzyciela. Niektórzy z nich są właśnie nieuczciwymi dłużnikami i jako tacy nienawidzą swoich wierzycieli. — Czas już, aby naród amerykański spostrzegł się, iż istnieje 55 skoalizowanych narodów, wchodzących w skład Ligi Narodów i gotowych do wypowiedzenia Stanom Zjedn. wojny, gdyby tylko w obrobie swych praw próbowały chwycić za broń bez zezwolenia Ligi Narodów.

Senat gdański w obronie odwetowych organizacyj.

Gdańsk, 22. 1. (A. W.) Biuro prasowe Senatu Gdańskiego prostuje wiadomość o ćwiczeniach organizacji wojskowych na terenie wolnego miasta. „Pogłoskę” najprawdopodobniej spowodowały ćwiczenia członków

„straży obywatelskiej”, której zadaniem jest niesienie pomocy policji w razie potrzeby. Ćwiczenia bronią palną są „konieczne”, aby w razie czynnej akcji straży „uniknąć nieszczęśliwych wypadków”.

Polsce nie jest potrzebny rynek niemiecki.

Po wojnie celnej z Niemcami polski węgiel zdobył 17 rynków zagranicznych.

Warszawa, 23. 1. (A. W.) Według publikacji centralnych instytucji węglowych produkcja węgla w Polsce dochodzi już do wysokości, jaką osiągnęła przed wojną celna. Mimo braku rynku niemieckiego, węgiel polski zdobył 17 rynków zagranicznych i dzięki zabiegom

przemysłowców zdobył dalsze nowe rynki.

Szereg kopalni w Zagłębiu Dąbrowieckim pracuje przy wszystkich dniówkach na dwie zmiany. Uruchomiono nawet niektóre małe kopalnie, których eksploatacja do niedawna nie opłacała się.

Jednostronne próby polsko-gdańskiego porozumienia

Gdańsk, 22. 1. (A. W.) Socjalistyczna „Danz. Volksstimme” umieszcza na naczelnym miejscu numeru odezwę do gdańskiego społeczeństwa, wzywającą do czynnego udziału na niedzielnym wiecu, podczas którego przemawiać będą dr. Diamand z Warszawy, poseł Breit-

scheid z Berlina i wiceprezydent senatu gdańskiego socjalista Gehl. Pismo stwierdza, że zebranie to jest dalszym krokiem na drodze porozumienia polsko-niemieckiego i polsko-gdańskiego.

Ostateczne uregulowanie granic między Polską a Niemcami.

Poznań, 22. 1. Od dwóch dni toczą się tu rokowania polsko-niemieckie w sprawie zafiksowania granic między obu państwami i likwidacji szeregu kwestii związanych z zakończeniem delimitacji polsko-niemieckiej.

Przewodniczącym delegacji polskiej jest p. Maciej Koczorowski, niemieckiej — minister pełn. p. Eckardt.

Rokowania zakończy podpisanie statutu granicznego, w wyniku którego powołane zostaną do życia komisje mieszane, mające czuwać nad wykonaniem ukła-

du. Komisje będą się zbierać kolejno na terytorium obu państw.

Należy, dodać, że pertraktacje w sprawie zawarcia statutu granicznego, który ukoronowałby dzieło rozgraniczenia między Polską a Niemcami, prowadzone są od lat kilku i że biorą w nich udział przedstawiciele zainteresowanych ministerstw.

Dopiero jednak obecnie weszły one w okres finalizacji. Umowa podpisana zostanie w poniedziałek, 25 stycznia.

Rada Ministrów przyjęła nowy projekt ustawy skarbowej.

Warszawa, 22. 1 (PAT.) Na nadzwyczajnym posiedzeniu w dn. 22 bm. Rada Ministrów przeprowadziła dyskusję szczegółową nad preliminarzem budżetowym na rok 1926 i przyjęła nowy projekt ustawy skarbowej wraz z poprawkami do preliminarza budżetowego, złożonego przez rząd poprzedni.

Warszawa, 22. 1 (PAT.) Dnia 22 bm. odbyło się w

Budżet oświaty zredukowany zostanie tylko 10 o procent.

Warszawa, 22. 1. Ostatecznie ustalono już wysokość budżetu Ministerstwa oświaty. Budżet ten w wydatkach wynosi 268 i pół miliona zł. Sumę tę zaakceptował już min. skarbu Zdzichowski, a następnie p. Grabski wraz z referentami ustalili w granicach budżetu dotacje dla poszczególnych departamentów i działów szkolnictwa.

Wobec wielkiego zainteresowania kraju tą sprawą, stwierdzić należy, że budżet Ministerstwa oświaty ulegnie minimalnej redukcji, nie przekraczającej 10 procent. W szczególności zaś budżet popierania twórczości naukowej, na którym sferom naukowym szczególnie zależało, nie będzie zupełnie zmniejszony. Na ten cel bu-

dżet przewiduje kwotę 1,364.000 zł., t. j. tyle, ile przeznaczycie przedłożenie poprzedniego rządu.

W zakresie personalnym uniwersytetów nie będzie obsadzonych 26 katedr.

Większe redukcje wśród personelu administracyjnego i w dziale pomocniczych sił naukowych mogą nastąpić dopiero od jesieni.

Skreślenia poszczególnych działów wynoszą: w osobowym 312.000 zł., w dziale pomocy naukowej 1.070 tys. zł., utrzymania klinik 400.000 zł., organizacji instytutów słowiańskiego, ruskiego i pedagogicznego po 75.000 zł., pomocy dla studentów 255.000 zł., utrzymania muzeum rapperswillskiego 106.000 zł. itd. Wszystkie redukcje razem wynoszą około 30 milionów złotych.

O zawarcie konkordatu z Rzeszą niemiecką.

Berlin, 22. 1. (PAT.) „Berliner Tageblatt” donosi z Monachium, że baron Bergens, ambasador niemiecki przy Watykanie przyjechał do Berlina.

Podróży tej przypisują wielkie znaczenie. Pozostaje ona w związku z przygotowaniami do zawarcia konkordatu między Rzeszą a Stolicą Apostolską.

Kwestja nadużyć w armji.

Wyjaśnienie na zarzuty posła Michalskiego.

Warszawa, 22. 1. (PAT.) Na dzisiejszym posiedzeniu sejmowej komisji budżetowej szef korpusu kontrolerów gen. Górecki oraz zastępca szefa administracji wojskowej gen. Norwid-Neugebauer dawali wyjaśnienia na te zarzuty, jakie zawiera sprawozdanie Najwyższej Izby Kontroli Państwa o działalności M. S. Wojsk. za rok 1924, a przedstawione na ostatnim posiedzeniu przez pos. Michalskiego jako referenta.

Z wyjaśnień ze strony przedstawicieli M. S. Wojsk. Wojsk. okazało się przedewszystkiem, że zupełnie bezpodstawnie były informacje, jakoby N. I. K. P. stwierdziła brak około 15 milionów zł. z budżetu M. S. Wojsk. Wytknięcia N. I. K. P. dotyczyły częściowo zbyt wielkich sum, wypłaconych w niektórych oddziałach wojskowych przez intendentury za przedmioty, zakupione dla wojska, częściowo zaś zaliczek, udzielonych dostaw-

com nie zawsze na to zasługującym i bez odpowiednich gwarancji, nie zawierają jednakże zarzutów bezpośrednich kradzieży, czy też defraudacji.

Z wyjaśnień ze strony przedstawicieli M. S. Wojsk. okazało się, że w b. wielu wypadkach Ministerstwo zarządziło surowe śledztwo karno-sądowe przeciwko funkcjonariuszom, względnie wojskowym, którzy się dopuścili nieprawidłowości i że wskutek tego śledztwa zapadł szereg wyroków nawet na karę śmierci opiewających i wykonanych.

Dyskusja w tej sprawie nie została jeszcze skończona, dalsze bowiem objaśnienia udzielane będą przez zastępcę szefa administracji armji gen. Neugebauera. Po zakończeniu dyskusji specjalnie powołana podkomisja otrzymała zlecenie przedstawienia odpowiednich wniosków pełnej komisji budżetowej do uchwalenia.

Francja i Anglja a pakt bałkański.

Ateny, 22. 1. Francja obecnie zarówno w Atenach jak i w Belgradzie stara się pośredniczyć w sprawie zawarcia między państwami bałkańskimi układu, podobnego do paktu locarneskiego. Słychać, że Anglja

bardzo się interesuje sprawą umożliwienia rokowań w sprawie takiego paktu, między innymi także państwami bałkańskimi.

Odroczenie konferencji rozbrojeniowej.

Londyn, 22. 1. (PAT.) W kołach politycznych sadzą, że odroczenie wstępnej konferencji rozbrojeniowej ewentualnie do połowy maja, jak proponują władze szwajcarskie, będzie przyjęte w celu dania czasu władzom szwajcarskim dla załatwienia nieporozumienia z sowietami oraz celem znalezienia wyjścia z sytuacji, wytworzonej przez Stany Zjedn., upierające się przy żądaniu wydzielenia sprawy rozbrojenia morskiego.

Żądanie to jest popierane przez Anglię, podczas gdy Francja, Włochy, Hiszpania, Grecja i Japonia domagają się wspólnego rozpatrzenia sprawy rozbrojenia na lądzie, morzu i powietrzu.

Żądanie to jest popierane przez Anglię, podczas gdy Francja, Włochy, Hiszpania, Grecja i Japonia domagają się wspólnego rozpatrzenia sprawy rozbrojenia na lądzie, morzu i powietrzu.

Represje przeciwko socjalistom w Niemczech podczas wojny światowej.

Berlin, 22. 1. PAT. Dnia przed południem w komisji Reichstagu, utworzonej w celu zbadania przyczyn katastrofy wojennej Niemiec w r. 1918 poseł socjalistyczny Dittman rozpoczął czytanie swego sprawozdania o wrznięciu w marynarce niemieckiej w latach 1917—1918.

Odczytana na dzisiejszym posiedzeniu część sprawozdania zajmuje się szczegółowo procesem, który zakończył się rozstrzelaniem w lecie 1917 roku 5 marynarzy, pozostających w bliskich stosunkach z socjalistami.

Na podstawie licznych dokumentów pos. Dittman stwier-

dza w swoim sprawozdaniu, że wymienieni marynarze zostali rozstrzelani nie z powodu ich winy, ale tytułem represji politycznej przeciwko socjalistom. Nadto Dittman wskazał w swoim sprawozdaniu na znaczną rolę, jaką podczas zaburzeń marynarskich odegrali prowokatorzy.

Raport Dittmana wywołał wielkie wrażenie w komisji. Deputowani lewicowi przerywali dyskusję okrzykami, żądając postawienia w stan oskarżenia urzędników, winnych nadużyć w procesie przeciwko marynarzom. Dalszy ciąg wzmiankowanego sprawozdania odczytany będzie jutro.

ZABÓJCY 12 KRASNOARMIEJCÓW UNIEWINNILI.

Trybunał przysięgłych w Monachium, uniewinnił dwu członków ochotniczego korpusu gen. Luetzowa, oskarżonych o rozstrzelanie 12-tu czerwonogwardzistów bawarskich w okresie ustłowanego przewrotu bolszewickiego w maju 1919 r.

ZJEDNOCZENIE BULGARJI Z JUGOSŁAWJĄ.

Wiedeńska „Reichpost” donosi z Salonik, że przed dwoma tygodniami miało się odbyć w Belgradzie zebranie serbskiej Ligi wojskowej, w której wziął udział przedstawiciel bułgarskiej partii komunistów agrarnych, Nedelko Atanazow. Na zebraniu tem miało być powzięta rezolucja w sprawie zjednoczenia Bułgarji z Jugosławją.

o 12.- Złotych

obniżyliśmy nasze ceny na lakiery.

o 6.- Złotych

OBNIZYLIŚMY

nasze obuwie męskie Goodyear Welt (pasowe szyte)

„Marko” W CENIE

sprzedajemy po jednolitych cenach fabrycznych wszystkie gatunki

zł 27.80

lakiery całe i półbuty

zł 34.80

5521

Grudziądz: Fabian Hernes

ulica Józefa Wybickiego nr. 6/8.

Toruń:

J. Konieczny, Szeroka 18/15.

Fabryka Obuwia „M a r k o”, Kraków-Ludwinów
telef. biura 2155, 2095, fabr. 4459, teleg. Marko.

Przegląd polityczny.

SPECJALNA SESJA ZGROMADZENIA LIGI
NARODÓW.

Według doniesień Reutera z Genewy, odbędzie się tam z początkiem marca jedno- lub dwudniowa specjalna sesja zgromadzenia Ligi Narodów w sprawie przyjęcia Niemiec do Ligi. Dotychczas Niemcy nie złożyły jeszcze odpowiedniego podania, w Londynie panuje jednak przypuszczenie, że nowy rząd Luthra uczyni to w najbliższym czasie. Dn. 7 marca odbędzie się — jak podaje Reuter — pierwsze posiedzenie Rady Ligi Narodów z udziałem delegata niemieckiego.

GŁOS FRANCUSKI O NOWYM GABINETECIE
W NIEMCZACH.

„Eclair” wyraża zapatrywanie, że utworzenie gabinetu Luthra nie rozstrzyga zupełnie trudności, albowiem fakt ten kładzie prowizorycznie kres nie kryzysowi ministerialnemu, lecz kryzysowi parlamentaryzmu. Kwestja polityki nie da się zdaniem dziennika pogodzić z koniecznością grożenia jednocześnie lewicy i prawicy.

Hr. BERNSDORF DELEGATEM DO KONFERENCJI
ROZBROJENIOWEJ.

„Vossische Ztg.” dowiadyuje się, że jako przedstawiciela rządu niemieckiego do komisji przygotowawczej konferencji rozbrojeniowej rząd niemiecki zamierza wydelegować hr. Henryka Bernsdorfa członka frakcji demokratycznej.

AMERYKAŃSKA PRZYSIEGA NA TRZEŻWOŚĆ.

Senator amerykański A. S. Volstead wniósł do kongresu projekt ustawy, na mocy której każdy obywatel Stanów Zjednoczonych, wyjeżdżający za granicę, złożyć musi uroczystą przysięgę, iż przez cały czas pobytu na obczyźnie wstrzyma się od używania alkoholu.

Od złożenia takiej przysięgi uzależnione będzie wydanie paszportu zagranicznego. Gdyby jednak obywatel Stanów Zjednoczonych pomimo przysięgi pił alkohol, odpowiadać ma karnie za krzywoprzysięstwo.

Wedle przypuszczeń prasy amerykańskiej projekt senatora Volstaeda będzie przyjęty.

Z różnych stron.

— Belgijka Izba deputowanych 124 głosami przeciw 4 uchwaliła ratyfikację układów locarneskich.

— Dowódca angielskich sił okupacyjnych w Nadrenji oznajmia urzędowo, że liczba sił okupacyjnych angielskich została zmniejszona z 9 000 do 7 500 ludzi.

— Ambasador niemiecki w Konstantynopolu odjechał do Angory celem dalszego prowadzenia rokowań, dotyczących zawarcia układu handlowego.

— Nowy ambasador francuski Berenger wręczył prezydentowi Coolidge swe listy uwierzytelniające.

— Rząd rumuński zniósł cenzurę prasową dla prasy wewnętrznej, wprowadził cenzurę dla dzienników zagranicznych, które nie mogą być rozpowszechniane przed ocenowaniem ich przez specjalną komisję wojskową.

Pamiętajcie o głodnych pracown. umysł.

Z ostatniej chwili.

(Od własnego korespondenta „Głosu Pomorskiego.”)

O równowagę budżetu na rok 1926.

Od 1 kwietnia urzędnicy będą otrzymywali pobory według skali ruchomej.

Warszawa, 23. 1. (Tel. wł.) Rada Ministrów po dwudniowej dyskusji zakończyła wczoraj obrady nad zmianami w budżecie na rok 1926. Porozumienie osiągnięto na podstawie wzajemnych ustępstw. Przedstawiciele P. P. S. odstąpili od żądań zahipotekowania zaległych rat podatku majątkowego, natomiast osiągnięto zgodę całego gabinetu w sprawie płac urzędników.

Od 1 kwietnia br. urzędnicy będą otrzymywali pobory według dawnej zasady skali ruchomej.

Budżet w wydatkach wynosi 1.620 milj. zł. Równowagę uzyskano w ten sposób, że podwyższono dochód podatków, a szczególnie podatku przemysłowego na ogólną sumę 100 milj. zł., oraz podwyższono również na 100 milj. zł. wpływy z przedsiębiorstw państwowych. Budżet wojska wynosiłby część całego budżetu tj. ponad 500 milj. zł.

*

Aresztowanie oszusta w Warszawie

zawierał on transakcję wątpliwej wartości z b. prez. P.K.O.

Warszawa, 23. 1. (Tel. wł.) Wczoraj dokonano nowego aresztowania w sprawie nadużyć w P. K. O. Mianowicie aresztowano znanego w kołach łódzkich i warszawskich przemysłowców oraz dzierżawców kinematograficznych Wilhelma Pauwa. Aresztowanie Pauwa

stoi w bezpośrednim związku z nabyciem domu w Łodzi i odsprzedażem go nazajutrz P. K. O. z niedopuszczalnym znacznym zyskiem oraz pożyczką, jaką Pauwa otrzymał od byłego prezesa P. K. O. Lindego pod zastaw bezwartościowych austriackich akcji kolejowych.

Sensacyjny proces o uadużycie.

Warszawa, 23. 1. (tel. wł.) Piąty dzień procesu o nadużycia w filii Banku Polskiego w Częstochowie przynosi sensacyjne szczegóły. A mianowicie okazało się, że dyrektor filii Zawadzki nie miał żadnych kwalifikacji ani fachowych, ani moralnych, do zajmowania tak wysokiego stanowiska. Nie-

jaki Jabłoński, urzędnik kolejowy, zeznał mianowicie, że dyr. Zawadzkiego znał już przed 19-tu laty. Pracował bowiem z nim na kolei. W tym czasie Zawadzki popełnił defraudację, lecz uniknął kary, bo pokrył wyzadzona szkodę.

Kain pozuje na Abła.

Nacjonalizm pruski chce rozbroić innych a z winowajców wojny zrobić Niemców jej ofiarą.

Berlin, 22. 1. PAT. Frakcja niemiecko - narodowa złożyła wczoraj w Reichstagu wniosek, wzywający rząd, do powstrzymania się od wstąpienia do Ligi Narodów, dopóki inne mocarstwa nie uznają niemieckiej interpretacji traktatów

locarneskich i zastrzeżeń niemieckich co do art. 16 paktu Ligi, dopóki nie nastąpi „równouprawnienie wszystkich narodów w zakresie zbrojeń” oraz dopóki odpowiedzialność Niemiec za wywołanie wojny nie będzie poddana rewizji.

Niemcy stracili nadzieję w sprawie przyłączenia

polskiego Śląska do Rzeszy.

Berlin, 22. 1. (A. W.) „Deutsche Tageszeitung” rozważa w dłuższym artykule stosunki na polskim Górnym Śląsku, akcentując szczególnie postępy, jakie poczyniła polonizacja (odniemczenie) tego kraju. Utworzenie biskupstwa katolickiego jest jednym z najważniejszych czynników polonizacyjnych i trudno będzie myśleć w

przyszłości o przyłączeniu polskiej części Górnego Śląska do Niemiec.

Na podstawie kłamliwych danych statystycznych autor ocenia sytuację na polskim Górnym Śląsku, jako katastrofalną.

*

Sensacyjne wystąpienie komunistów francuskich.

Protest przeciwko polityce „biuffu” trzeciej Międzynarodówki.

Paryż, 22. 1. (PAT.) „Journal” pisze, że w kuluarach izby panuje wielkie zainteresowanie sprawą protestu jaki 250 komunistów francuskich (w tym 11 deputowanych) wystosowało do Moskwy przeciwko polityce „biuffu”, prowadzonej przez sekcję francuską trzeciej

międzynarodówki. Protest stwierdza m. in., że utworzenie „jacejek” fabrycznych nie powiodło się, zaś kompania o ewakuację Marokka nie wydała również żadnych realnych rezultatów.

*

Nowy klub sejmowy: Stronnictwo Chłopskie.

Warszawa, 22. 1. (PAT.) W wyniku toczących się między niedawno powstałym stronnictwem chłopskim, w skład którego weszli — jak wiadomo — posłowie, którzy wystąpili z Wyzwolenia i Związku Chłopskiego obrad prowizorycznych zakończonych ogólną zgodą na połączenie się, odbyło się dziś wspólne posiedzenie obu tych klubów.

Stronnictwo Chłopskie. Na przewodniczącego klubu został wybrany przez aklamację pos. Jan Dąbski, a na wiceprzewodniczących pp. Waleron i Bryl, na sekretarzy pp. Sanojca i Socha. Poza tym przyjęto rezolucję, wzywającą prezydium klubu do kontynuowania wysiłków około sprawy konsolidacji postępowych stronnictw chłopskich.

*

Wywiad z królem Aleksandrem.

Białogród (CEPS). Przedstawiciel amerykańskiej „Associated Press” Roberts został przyjęty w tych dniach przez króla jugosłowiańskiego, który z nim rozmawiał o sytuacji politycznej Jugosławii, zwłaszcza o kwestiach gospodarczych i finansowych. Król Aleksander wskazał przede wszystkim na kryzys, który przeżywa obecnie gospodarczo Jugosławia, oraz na środki zaradcze jugosłowiańskiego rządu. Obywatelstwo kró-

lestwa SHS ugina się pod brzemieniem podatków, które pochłaniają 35 proc. narodowych dochodów. Kwestia długów wojennych byłej Serbii miałaby zostać zlikwidowana jak najszybciej. Jugosłowianie nie zapomnieli o tej wielkiej pomocy, jakiej udzielili im sprzymierzeńcy w czasie wojny i która umożliwiła im uskutecznienie ich ideałów. Jak donoszą z Ameryki, wywiad ten wywarł w Ameryce bardzo korzystne wrażenie.

Przegląd społeczno-religijny.

Metoda najprostsza, którą można katolickie społeczeństwo „odchrześcijnić”, jest powołanie przyzwyczajenie ludzi do pewnych praktyk, zostających w sprzeczności z nakazami religii katolickiej. Pod szatą niewiną, czasem nawet anielską, wprowadza się w życie pewne nawyki, i zwyczaje, które już potem działają same ze siebie, siłą bezwładności. Wystarczy wtoczyć wagon na pochyłe szyny i nieznacznie pchnąć naprzód, aby sam potoczył się dalej swym ciężarem. Takimi zwyczajami „odchrześcijniającymi” nasze społeczeństwo i pchającymi je w objęcia bezbożności jest nasze „savoir vivre” w sobotę po południu i w niedzielę do południa. W r. 1925 wydał niemiecki biskup w Treźnie, ks. Bornewasser, zakaz urządzania w sobotę wieczór przez stowarzyszenia katolickie wieczornic, herbatki itp. zabaw. „Potępiamy — pisze ks. biskup — i zakazujemy odtąd tego niezdrowego zwyczaju, zakradającego się nawet do stowarzyszeń katolickich, ażeby

zaczynać w sobotę wieczorem albo też w wigilię jakiegosw. obchody urządzane przez stowarzyszenia. Wyrażiliśmy też już dawniej nasze gorące życzenia w tym względzie, aby na sobotę nie odkładać ślubów. Z tego wszystkiego bowiem taki zwykły jest skutek, że nazajutrz w niedzielę bardzo wiele osób nie jest na Mszy św., wiele też z tego powodu nie przystępuje w święto do Komunii św.”

A u nas?

Najłitościwsze z dam miłosierdzia i najpobożniejsi z pobożnych uważają za rzecz najnaturalniejszą w świecie urządzać „obchód” albo „wentę” w sobotę wieczór. Nie mówi się już o balach, jawnych lub maskowanych, które zwykle przeciągają się do „białego”. To samo powiedzieć można o t. zw. „herbatkach” prywatnych. Kto o trzeciej nad ranem położy się spać, ten napewno „na Mszy św.” i „kazaniu” nie będzie, a jeśli będzie, to „tak długo” nie potrafi „wytrzymać”, aby

całej Mszy św. wysłuchał. A przecież jesteśmy katolikami i szcycimy się, że „Dzień święty” święcimy lepiej, niż inne narody.

Niedawno jak donosi szwajcarska „Schildwache” wydał pastory protestancki odezwę, w której wołali: „Rettet den Sonntag” — „ratujcie niedzielę”. My dzisiaj musimy zawołać: „Ratujcie wieczór sobotni, aby uratować niedzielę!”

Na pewnem posiedzeniu poważnych mężów toczono raz dyskusję na temat stosunku życia rodzinnego do życia stowarzyszenia. Zapamiętali zwolennicy stowarzyszeń, widzący w nich alfa i omega „pracy społecznej” udawadniali, że życie rodzinne tylko zyskać może przez pobyt w stowarzyszeniu, gdyż członkowie nabywają tam „ogłady towarzyskiej” uczą się wspólnych ustępstw itd. Drudzy, nie przecząc wcale dobrem zaletom stowarzyszeń oraz ich wielkiemu znaczeniu społecznemu udawadniali przecie, że ważniejsza jest rodzina. A jest ważniejsza choćby dlatego, że rodzinę założył Pan Bóg, a stowarzyszenia zakładają ludzie. Rodzina ma za obręcz sakrament, a stowarzyszenie statut. Rodzina pozostaje w takim stosunku do stowarzyszenia, jak ideał do czynu. A więc jak czynem nie wolno kruszyć ideału, ani go podcinać, tak też i stowarzyszeniom nie wolno niszczyć życia rodzinnego.

Obrońcy rodziny przyznawali, że trudno jest określić poszczególne wypadki, w których życie w stowarzyszeniach jest ruiną życia rodzinnego. Ustalono jednak przy końcu dyskusji ogólna wskazówka, że wszędzie tam, gdzie zachodzi kolizja między prawami rodziny, a prawami stowarzyszenia, przy moralnie równej ważności, prawa rodziny należy postawić na pierwszym miejscu. W żadnym wypadku więc nie może być tak, żeby ojciec po pracy nie widywał się w niedzielę z dziećmi, „bo one są w stowarzyszeniu”, ani też matka pod pozorem zaszczytnego tytułu „prezeso-wej” nie może zaniedbywać swoich obowiązków względem domu. Bądź co bądź warto się nad tą dyskusją głębiej zastanowić.

Nagrodzone

na Pierwszej Pomorskiej Wystawie Rolnictwa i Przemysłu
Wielkim Złotym Medalem

5314

Mydło Liljomleczne *Pomerania*

Krem Liljomleczny *Pomerania*

Udelikatnia i pielęgnuje cerę • Żądać wszędzie!

Zwracać uwagę
na markę

Pomerania

POMORSKIE TOW. PRZEMYSŁU CHEMICZ. „POMERANIA”
KAZIMIERZ WOLSKI i SYN w GRUDZIĄDZU.

Prawdopodobnie także i poza Warszawą odbędzie się również akademie papieskie, podobnie jak i w roku zeszłym, aby zadokumentować wierność Polski względem Stolicy świętej, oraz wdzięczność za nowo utworzone diecezje polskie i za nową organizację hierarchiczną, która przyczyni się niewątpliwie do duchowego skitowania narodu.

„Acta Apostolicae Sedis” ogłaszają bullę Ojca św. „Salvatoris Jesu”. Bulla ta zapowiedział Pius XI rok jubileuszowy na całym świecie chrześcijańskim przez cały rok 1926. Ten sam odpust jubileuszowy, który w ubiegłym roku można było uzyskać tylko w Rzymie można obecnie uzyskać tutaj na miejscu, w Polsce. Warunki do uzyskania tego odpustu są następujące: 1) Spowiedź i Komunia św. 2) Modlitwa na intencję pokoju, zjednoczenia świata chrześcijańskiego w jedną owczarnię i obrony miejsc świętych w Palestynie. 3) Nawiedzenie 4-ech kościołów wyznaczonych przez Ks. Biskupa względnie przez dziekanów. To nawiedzenie powinno się odbyć pięć razy, po jednym razem w pięciu osobnych nie koniecznie po sobie następujących dniach. Jeśli w jakiej miejscowości jest tylko jeden kościół, nawiedzenie pięciokrotnie tego kościoła wystarczy, aby wypełnić warunek zyskania odpustu. Ojciec św. zwraca się z prośbą do Księża Biskupów, aby w swoich diecezjach wytłumaczyli wiernym znaczenie odpustu jubileuszowego, zachęcali ich do pokuty i odmiany życia.

Kult św. Teresy, 24-letniej Karmelitanki, który rozszerzył się w tak niebywały sposób na całym świecie katolickim, kluje w oczy współczesnych ateuszów i ateuszek. Oto jedna z takich „postępowych” niewiast francuskich nazywająca się sama „catholique sans religion”, „katoliczka bez religii”, napisała świeżo zjadliwy paszkwil na św. Teresę. Tłumaczy ona mianowicie, że świętość Teresy opiera się na teorii Lombroza. Mózgowe komórki św. Teresy były już tak ułożone, że musiała zostać świętą. Chyba jeszcze nikt nie stosował teorii Lombroza do świętych. Wynałazek ten zawdzięczamy więc „katolicezce bez religii”. Nazwisko tej odkrywczyni brzmi dość znamienne: Madame Delarue.

Ale i w Polsce nie brak literatek „religijnych”. Oto niejaka p. Cecylja Sandecka wydała książkę pod miokiewiczowskim tytułem: „44”. Tytuł ma tylko tyle wspólnego z liczbą Mickiewicza, iż stoi na czele 44 rozdziałów. P. S. zamierza widocznie wstąpić w ślady „mateczki” Kozłowskiej, gdyż znosi najpierw celi-bat, następnie krytykuje Ojca św., potem występuje przeciw tajemnicy spowiedzi „bo przecież ludzie jawnie grzeszą i jawnie się nie poprawiają”. Ładnieby wyglądała religia, gdyby ją niewiasty w rodzaju p. Delarue i Sandeckiej zaczęły reformować.

Ks. Dr. Fr. Mirek.

Chrześcijańska Demokracja o ochronie

W związku z informacjami o przebiegu obrad podkomisji prawniczej w sprawie wniosków, dotyczących zmiany poszczególnych punktów ustawy o ochronie lokatorów, Klub Chrześc. Dem. komunikuje, że przedstawiciel tego poseł Binner, na posiedzeniach podkomisji i komisji prawniczej, zajmuje stanowisko zgodne z uchwałami Rady Ministrów, która wyrażnie postawiła, na takie ustawy się godzi.

W pełnej świadomości, iż przesilenie gospodarcze

wobec nowelizacji ustawy lokatorów.

i finansowe Państwa powoduje zmniejszenie zarobków pracującej ludności miejskiej, a bezrobotni potrzebują szczególnej opieki — Klub Ch. D. uznaje konieczność nowelizacji obowiązującej ustawy o ochronie lokatorów.

Ponieważ jednak komisja prawnicza nie posiada potrzebnych materiałów oraz danych statystycznych, przeto uzależnia Klub dalsze swoje stanowisko od uchwały i postanowień rządu koalicyjnego, w którym są reprezentowane wszystkie stronnictwa pracy.

Memoriał przedników z akademickim wykształceniem.

Związek Stowarzyszeń Urzędników z akademickim wykształceniem w Warszawie przedłożył p. Prezesowi Rady Ministrów oraz p. Ministrowi Skarbu memoriał, w którym m. in. oświadcza.

Jedną z najdotkliwszych wad poczyniła oszczędnościowa jest — w obecnej chwili brak skoordynowania i jednolitości w zastosowaniu wskaźnika drożyznianego. Kiedy bowiem został on utrzymany dla wszystkich warstw pracowniczych, to zniesiono go tylko dla uposażeń urzędniczych, ustalając je w zmniejszonej wysokości, mimo oczywistego wzrostu drożyzny. To spowodowało, że już w styczniu br. obniżka płac urzędników państwowych wynosiła nie 4 i pół, 5, względnie 6 proc., ale 15 i pół, 16 i 17 proc., a to z powodu wyższych kosztów utrzymania o 11 proc. w miesiącu grudniu.

Związek Stowarzyszeń Urzędników z akademickim wykształceniem z całym naciskiem stwierdzić musi, że kwestia wskaźnika drożyznianego winna być uregulowana jednolicie dla wszystkich pracowników tak państwowych, samorządowych jak i prywatnych, co w konsekwencji prowadzi do dwóch alternatyw, t. j. całkowitego zniesienia go lub utrzymania go dla wszystkich.

Zbadanie pojemności portów i zdolności przewozowej linii kolejowych na Pomorzu.

Warszawa, 23. 1. (A. W.) Minister kolei wyznaczył specjalną komisję, złożoną w wiceministra Eberhardta i dyrektora dep. ruchu Grabskiego, która udaje się do Gdańska i Gdyni dla zbadania pojemności i możliwości ładunków portów i linii kolejowej. Koła gospodarcze

jak wiadomo — uskarżają się rządowi, iż w Polsce transportowanie węgla napotyka na wielkie trudności, gdyż Gdynia i Gdańsk niezdolne są przepuszczać węgiel eksportowy zagranicę.

Co robi i myśli „Stary Tygrys“?

Clemenceau udzielił niedawno wywiadu jednemu z obcych dziennikarzy, co nawiasem powiedziawszy, jest wielką rzadkością, gdyż „Stary Tygrys“ nie lubi tego rodzaju odwiedzin z łatwo zrozumiałych powodów: gdyby je lubił, toby nie miał ani chwili wolnej pracy. A tymczasem ten 85-letni starzec, krzepki, silny i zdrowy już naprawdę, jak młody tygrys pracuje ustawicznie i bez zmęczenia. Czytelnicy „L'Illustration“ mieli sposobność zapoznać się z początkiem jego ostatniego dzieła, traktującego, rzecz niezwykła, o czym? O Demostenesie. Jak twierdzą znawcy, studium to jest doskonałym wnikiem ducha epoki i nowym oryginalnym ujęciem postaci i czynów tego wielkiego męża starożytnej Grecji.

— Dziełem tem — oświadczył Clemenceau dziennikarzowi — wypełniam sobie wolne chwile, niezajętą pracą nad inną publikacją. Napisałem bowiem, a teraz uzupełniam książkę objętości 200 tysięcy słów, która obejmie cztery tomy druku. Zajmuje się ona faktami tego życia, tak jak dziś na świecie je widuje i jak je znalazłem

od zarania mego życia. W tem, co napisałem, jest bardzo mało filozofii, ale zato bardzo wiele faktów. Po upływie roku dzieło to prawdopodobnie ukaże się w druku.

Gdy rozmowa przeszła na politykę, rzekł Clemenceau z uczuciem głębokiego przekonania:

— Wszystkie te Ligi Narodów, wszystkie te Lorcarny na całym świecie, ściśle biorąc rzecz, nic nie znaczą, tak długo, jak długo obecne stosunki i bezpośrednia przyszłość na to wskazują. Ponieważ jest to moje najgłębsze przekonanie, że te gesty szlachetne i piękne, są bez wielkiego znaczenia, przeto właśnie poświęciłem nieliczne lata mego życia, ażeby o tym przedmiocie napisać. (Jest to właśnie wspomniana książka).

Gdy go dziennikarz zapytał o stan jego zdrowia, „tygrys“ odpowiedział:

— Nie mam czasu na śmierć.

W rzeczywistości jest przekonany, że zostaje mu jeszcze do życia cztery lub pięć lat.

MIECZYSLAW ROSCISZEWSKI.

Tryumf serca.

Powieść popularna na tie życia fabrycznego. (20) Próby nie zadowolili mu dumy. Musiał walczyć z brakiem pieniędzy i z mnóstwem przeciwności; poznał wieczory nędzy, w których odwaga go opuszczała. I myślał:

— Janka musiała już wyjść za mąż.

Ojciec Bak pisywał rzadko, a jego listy, bardzo zwięzłe, donosiły tylko o blawych zdarzeniach. Nigdy zacyz człowiek nie pozwolił sobie pisać o panu Dobranickim. Jednakże, pewnego razu, w rok po swoim odejściu, Piotr dowiedział się z jednego z listów ojca, że Janka zachorowała i że otoczenie było o nią bardzo zaniepokojone.

Zdawało mu się, że słyszy jej ostatnie słowa przy pożegnaniu:

— Wróć! znajdiesz mnie taką samą, jaką mnie zostawiasz!...
Zobaczyć ją!...

Czas minal bez zmiany w uczuciach dziewczęcia. Spotykano ją na drodze do kościoła; długo modliła się, zazwyczaj. Proboszcz był jedynym jej powiernikiem.

— Oddałem serce swoje na zawsze, — mówiła doń. — Zostanę wierną Piotrowi. Nie mogę, nie, nie mogę go zapomnieć.

Pan Dobraniecki był w rozpacz. Strapiony melancholiją jedynaczki, napróżno starał się ją rozerwać. Trzeba było zanieść jej odmowę do pani Iwańskiej, która podjęła się zawiadomić o tem Radkowskiego. Naturalnie, ubarwiła ją odmową, jak mogła, twierdząc, że z czasem Janka pożałuje tego kaprysu, a nawet próbowała być u niej i skłaniać ją do powzięcia innego postanowienia.

— Bogiem a prawdą, kochana moja, nie masz żadnego powodu do odmowy... chyba że...

— Ja nie chcę wyjść za mąż!

Pani Iwańska zrobiła ruch niecierpliwy. Pan Dobraniecki, rad nie rad, musiał wysłuchać jej ostrzeżeń. Nie miał do tego potrzeby; wiedział przecie, niestety, że

córka przywiązała się do Piotra; przykro mu tylko było, że ten sekret został przeniknięty. Teraz był przekonany, że taki związek byłby skandalem. Dręczył się całymi miesiącami i ciągle się łudził, że Janka ustąpi wreszcie. Doniesiono mu, że Jerzy Radkowski ma się ożenić z jakąś panną Wołowską. Nowina ta doszła go w styczniu. Była to okazja do stanowczego rozmówienia się z Janką.

— Nie rób mi wymówek, ojcze. Ja się nie zmienię.

Miał do niej ciągle urazę. Ich zażyłość tak pogodna dotąd, została zniszczona przez wzajemne skrepowanie. Obserwowali się wzajem. Jedno i drugie oskarżało siebie o autorstwo takiego stanu rzeczy. Janka nikła w oczach.

— Jest anemiczna, — oświadczył lekarz.

Przepisał jej zmianę powietrza. Ona nie zgodziła się na opuszczenie Dąbrowy. Pan Dobraniecki lekał się o swoje zmysły.

Po sześciotygodniowych zabiegach, niebezpieczeństwo zostało w końcu zażegnane.

Zapagnęła odetchnąć pierwszemi podmuchami wiosny w ogrodzie, na tem samym miejscu, gdzie Piotr odpoczywał w roku zeszłym.

Teraz Janka, wyciągnięta na fotele trzcinowym, odzyskiwała tam zdrowie. W jakakolwiek stronę zwróciła się skierował, spostrzegła zieloność bliska rozkwitu. Gałęzie formowały dookoła i nad nią ruchoma twierdza i tu spędzała czas całymi godzinami, milcząca i pełna oczekiwań.

Jej przyjaciółki, z pania Iwańską na czele, odwiedzały ją. Przyjmowała ich uprzejmie, ale z nadzwyczajną obojętnością. Przeciwnie, ojciec Bak był upoważniony, na prośbę rekonwalescentki, do zasięgnięcia wiadomości o jej zdrowiu. Trwał przy niej chwilke zaledwie w towarzystwie pana Dobranieckiego. Janka wydawała się przelstoczona. Z chwilą, gdy ojciec znalazł się przy niej, usiadł tuż obok jej fotele i rzekł z nadzwyczajną słodyczą, ujmując ją za rękę:

— Nie bój się mnie, dziecińko. Widzisz dużo i długo medytowałem. Bądź szczerą... Kochasz go zawsze?

Odparła twierdzącym znakiem głowy.

Krem Miaflor

udelikatnia i odświeża cerę, Chroni twarz i ręce przed pękaniem.

HENRYK ŻAK - POZNAŃ, Fabryka perfum i kosmetyków.

Jeszcze powraca do swego ulubionego dzieła:
— Oprócz aktualności (spodziewam się przynajmniej tego), główną wartością tego, co piszę, będzie namiętna miłość prawdy. My wszyscy jesteśmy zbyt skłonni w to wierzyć, w co chcemy wierzyć i Europa wcale w tem samozasiepieniu nie jest wyjątkiem. Jednak wspólny stan kultury świata pokrywa się dokładnie z tym stopniem wiedzy, który świat posiada o prawdzie. Jest moim serdecznym życzeniem w przeddzień wyjazdu w państwo wiecznej prawdy, ażeby ludzie uznali, że zostawiłem dzieło, które choć w drobnej części przyczyniło się do powiększenia się naszej wiedzy i prawdy.

OSZCZĘDNOŚCI W ARMII.

Warszawa, 23. 1. (A. W.) Dnia 27 b.m. pod przewodnictwem min. spraw wojskowych gen. Żeligowskiego odbędzie się konferencja inspektorów armii i dowódców O. K. w sprawie przeprowadzenia racjonalnych oszczędności w armii.

PONURA STATYSTYKA.

Według ostatnich obliczeń 1/4 ogólnej liczby ludzi umiera przed 7-mym rokiem życia, 1/2 nie przekracza 70-ciu lat. Na 100.000 ludzi tylko 1 dosięga 100 lat; na 500 — jeden 90 lat; na 100 — jeden 60 lat.

Rocznie umiera 33 miliony ludzi; dziennie — 90.411; w ciągu godziny — 3.767; podczas minuty 63.

Tak więc, kochany czytelniku, od chwili, gdy zacząłeś czytać tę statystykę, umarło już na kuli ziemskiej kilkunastu ludzi.

Z bliska i z daleka

— Wielki lot Kopenhaga — Tokio. Z Kopenhagi donoszą, iż przygotowania do wielkiego lotu Kopenhaga—Tokio, podejmowanego przez duńskich lotników wojskowych są na ukończeniu. Lotnicy skierują się ponad kontynentem europejskim do Azji. Miejscem dłuższego postoju w Azji będzie Bangkok, gdzie urządzono dla lotników stację prowiantową.

— Redukcja na Łotwie. Sejm łotewski wezwał rząd do przeprowadzenia redukcji urzędników oraz uproszczenia administracji.

— Pożyczka dolarowa dla Łotwy. Minister Finansów Łot. Lumberg wyraził nadzieję, że toczące się rokowania w sprawie pożyczki zagranicznej doprowadzą do pomyślnych wyników. Ostateczna decyzja w tej sprawie będzie należała do sejmu. Pożyczka ma wynosić 10 milionów dolarów, zwrotnych w okresie dwadzieścia pięć lat.

— Walka z komunizmem w Jugosławii. „Grazer Tagepost“ donosi z Białogrodu, iż policja przeprowadziła rewizję w mieszkaniach różnych przewodców komunistycznych, przyczem aresztowała m. i. posła Nowakowicza i Szymona Tibotewicza, syna ministra.

Zanosi się na dalsze aresztowania. W Zagrzebiu aresztowano sekretarza związku robotników metalowych, Miletynowicza oraz białogrodzkiego radnego miejskiego, Milewicza. — Obu odestawiono do Białogrodu.

Mówił przeto dalej:

— A gdybym cię błagał, żebyś zapomniała o nim?

Łzy obficie trysnęły z jej rozszerzonych oczu. Wy-mówiła:

— Mogłabym nie widzieć go, ażeby ci być posłuszną, ale bym umarła.

— Zamilcz, zamilcz — zawołał pan Dobraniecki wzburzony, ściskając ją w objęciach: — Ja chcę, żebyś żyła... Wkrótce zobaczysz Piotra.

— Będę nań czekała przy furtce ogrodu — szepnęła — sama go przyjmę. Doznamy wrażenia, że jeszcze cierpimy i to nas wyleczy zupełnie, od pierwszego wrażenia.

Przyjechał pewnego dnia w końcu maja. Jabłonie kwitły i miłość była tuż.

Pan Dobraniecki usiłował gromić narzeczonych, ale Janka zawołała:

— Pomyśl, ojcusiu, byłam tak chora!

Wtedy wzruszał się, na wspomnienie swych obaw, nie miał już odwagi do sprzeciwiania się kaprysom córki.

Piotr był pracowitym, inteligentnym, umiał w potrzebie zdobywać się na inicjatywę. Szkoda, że nie miał charakteru giętszego. Niekiedy okazywał pewne niecierpliwienie, podnosił krytyki, osądzał najemników domu bezwzględnie, był dla nich twardym. Nawet kiedy niekiedy robił uwagę, że ojciec zaczynał się starzeć i że jako wermistrz już był za starym do należytego pełnienia swoich obowiązków. W rzeczywistości zależne stanowisko Wojciecha Baka kłępowało go. Gdy spożywali obiad razem u szefa, Piotr wstydził się za poczwica, który skromnie trzymał się na uboczu, ażeby nagle dać wolę ordynaryjnej wesołości. Ilekroć to razy wymawiał mu jego wady:

— Nie kraje się chleba swoim nożem i nie kładzie się olbrzymich kesów do zupy.

Ojciec Bak nie zrażał się, wzruszał tylko szerokie ramiona i odpowiadał:

— U nas zawsze tak robiono; nie rozumiem, dlaczego nie miałbym iadać zupy tak, jak mi się spodoba. Ponieważ ani pan Dobraniecki, ani panna Janka nie zwracają mi na to uwagi, ty nie masz co gadać. Tak, tak, mój drogi!

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Katastrofalny wybuch

W PAŃSTWOWYCH ZAKŁADACH AMUNICYJNYCH.

45 żywych pochodni. — Olbrzymie straty materialne. — Rozdzierające sceny przed sądem. — Kto ponosi winę?

Warszawa, 21 stycznia.

Wczoraj o godzinie 12 w południe w państwowych zakładach amunicyjnych „Granat”, nastąpił wybuch prochu, który pociągnął za sobą katastrofalne skutki.

Wychyb nastąpił wskutek krótkiego spięcia, gdy jeden z robotników chciał dołączyć do kabla kawałek przewodnika i iskra padła na proch. Płomień ogarnął cały stół, dookoła którego pracowało kilkadziesiąt robotników, zapalając na nich ubrania. Wśród robotników powstała straszna panika, jedni biegali po sali, inne skakały z okien i pięter i te znalazły ratunek w warstwie śniegu, w którym tarzały się, gasząc płonące ubranie. Ogień wybuchł również w sali sąsiedniej. Robotnicy rzucili się panicznie do ucieczki, tłocząc się na schodach.

Na miejsce katastrofy przybyły trzy oddziały straży ogniowej i wszelkie karetki pogotowia i Kasy Chorych. Rozmiary szkód w zakładach nie dadzą się na razie nawet w przybliżeniu oznaczyć.

Pierwsza lista ofiar, zawiera osoby prze-
ważnie bardzo ciężko ranne.

Przed szpitalem, gdzie odwieziono ofiary, zebrał się tłum osób z rodzin ofiar i szturmował do bramy, jednakże nie dopuszczono ich do szpitala. Silny kordon policji wstrzymał zrozpaczone rodziny. W szpitalu jest obecnie 45 ofiar katastrofy.

O godzinie 1:30 tłum przerwał kordon policji i wtargnął na dziedziniec szpitala, służba zdołała jednak zabarykadować drzwi do gmachu szpitala. Jęki rannych dostawały się na dziedziniec, wywołując ogromny szloch wśród zgromadzonego tłumu.

Trzęsienia ziemi i ich skutki.

Najczęściej kataklizmy zdarzają się w Japonii.

Trzęsienia ziemi są fenomenami, których groza potęguje się z każdym wiekiem, a to z tej prostej racji, że ludzi jest coraz więcej i katastrofy tego rodzaju pociągają za sobą coraz większą liczbę ofiar.

Tak np. przed dwoma lub trzema wiekami trzęsienie ziemi takie, jakie nawiedziło w roku 1923 Japonię i kosztowało życie 70 tysięcy Japończyków, pociągnęłoby za sobą dziesięć razy mniej ofiar. Taki bowiem, które według spisu ludności z roku 1914 liczyło w dobie ostatniego trzęsienia ziemi około dwa i pół miliona mieszkańców, na początku wieku dziewiętnastego było jeszcze małym zbiorowiskiem ludzkim, liczącym niespełna 150 tysięcy mieszkańców.

Historia starożytna nie dała nam wspomnień o wielkich tego rodzaju kataklizmach. Trzeba sięgnąć do roku 526 naszej ery, ażeby znaleźć prawdziwą katastrofę: 120 tysięcy osób zabitych w strefie morza Śródziemnego. Potem w roku 1693 trzęsienie ziemi na Sycylii pochłonęło 50 tysięcy ofiar, a następnie w roku 1755 — 40 tysięcy osób znalazło śmierć w

Lizbonie, 40 tysięcy innych osób w Quito, w Ekwadorze w roku 1797.

Rekord co do częstości powtarzania się tych zjawisk i ich gwałtowności, przypada Japonii, gdzie w ciągu 13 lat zanotowano 17,750 wstrząśnień ziemi, nie licząc tych wibracji, które odczuć można tylko przy pomocy wyjątkowo wrażliwych aparatów. W ciągu 15 wieków zanotowano w Japonii 2,006 trzęsień ziemi, których ofiarą padały domy i życie ludzkie.

Przed ostatnią katastrofą trzęsienia ziemi w Japonii, najwięcej ofiar pochłonął tam kataklizm w roku 1891. Ofiarą tego trzęsienia ziemi padło wówczas 222,501 domów, 7,273 zabitych i 17,175 rannych.

Po gwałtownych trzęsieniach ziemi rozpada się ona zazwyczaj na głębokie i długie szczeliny. Jedną z takich szczelin po trzęsieniu ziemi w roku 1881 w Japonii, miała długości 112 kilometrów.

Niebywałe burze i śnieżyce szaleją w Japonii.

London, 22. 1. (A. W.) Według wiadomości z Tokio nad północną Japonią przeszły wielkie burze i śnieżyce, nie notowane lat od 35.

Większość połączeń drutowych zerwano.
Pociągi z powodu zasu śnieżnych nie kursują.

Figle mrozu w Paryżu.

W czasie niedawnych mrozów, dochodzących w Paryżu do 15 stopni Cels., stwierdzono, iż w różnych dzielnicach miasta panowała inna temperatura. Wahania wynosiły od 4—15 stopni.

Podczas gdy w okolicach obserwatorium astronomicznego i dworca kolejowego termometr wskazywał — 5 stopni, na bulwarze świętego Michała doskwierał

mroz 10 stopniowy, a obok klasztoru Sacre Coeur dochodził do 15 stopni.

Zjawisko to pozostaje dotąd niewytłumaczone. Jeszcze jeden interesujący szczegół: Tegoroczne mrozy i śnieżyce we Francji przepowiedział w XIII stuleciu głośny astrolog Nostradamus.

trudniących się, o ile im choroba na to pozwala, uprawia ziemi i różnymi rzemiosłami. Rządzą sami sobą, a i kobiety mają prawo głosowania. Sztab pielęgniarek i lekarzy otacza ich swoją opieką i w ostatnich latach udało się uzdrowić około 25 proc. chorych. Tredowaci chętnie wybierają Cullion na miejsce pobytu, gdyż oprócz opieki i możliwości wyleczenia się, mają mnóstwo rozrywek, przedstawienia teatralne i kinowe, koncerty, zawody sportowe.

końca miesiąca zostało mi zaledwie sześć złotych na życie. Co będzie jutro — nie wiem? Znikąd pomocy, znikąd ratunku...

Ból ścisnął jej gardło; z oczu posypały się duże krople łez; ja również byłem wzruszony.

— Rzeczywiście — pomyślałem — co to będzie jutro?

Powiedziałem jej kilka słów pociechy i odszedłem. Przed bramą, natknąłem się jeszcze na znajomego adwokata. Ten również był w rozpacz.

Pełen smutku wszedłem do swego pokoju. Był już późny wieczór. Rozebrałem się i zgasłem lampę. Ale wśród mroków słyszałem jeszcze, że coś po kątach chichocze. Co to? Zapalał światło. Nic. Cicho. Tylko na stoliku nocnym zobaczyłem — zaproszenie na bal. Głoski śmiały się do mnie i kusily.

— Nie! nie pójdę — krzyknąłem — tam ludzie nie wiedzą co jutro do ust włoża, a ja mam iść na bal.

W tej chwili jednak, rzeczywistość uderzyła mnie mocno w głowę.

Przecież na bal muszę iść nie dla przyjemności, ale z dziennikarskiego obowiązku!

Wstałem niechętnie, ubrałem się i poszedłem. Po drodze stawały mi w oczach obrazy, straszne losu znajomej mi pani i adwokata.

Z sercem ścisnąłem wszedłem na salę balową. Było już dobrze po północy. Różnobarwne pary, wirowały w taki krzykliwy jazzbandu.

I nagle! Co to?! Przeczulona wyobraźnia czy prawda?

Oto w tłumie tańczących, zobaczyłem najwyraźniej, rozbawioną twarz znajomej mi pani. Jej, co to miała tylko sześć złotych do końca miesiąca. Poznała mnie. Skinęła wesoło główką i zarumieniła się.

Spojrzałem instynktownie w stronę stolików. Tak! Adwokat też jest. Jakież dwie uroczyste maseczki siedziały z nim przy stole. Wino i ciastka zwały obur.

ZAKŁADY OGRODNICZE C. ULRICH

założone 1805 r. w Warszawie, S. A.
zawiadamiają, że wyszedł z druku

CENNIK NASION NA ROK 1926

i rozsyłany jest na żądanie 15524

Z ruchu wydawniczego.

— „MUZYKA”. Pierwszy zeszyt tego pięknego wydawnictwa, które weszło obecnie w trzeci rok swego istnienia, zawiera na wstępie fragmenty z nieznanych listów Fr. Chopina oraz następujące artykuły: „Co wiemy o Jakóbku Lutniskim” Henryka Opieńskiego, „Militaryzacja czy indywidualizacja” Ludomira Różyckiego, „Czy istnieje talent muzyczny” (szkieł autobiograficzny) Bronisława Hubermana, „Co powiedzieliby o tem nasi dziadkowie” (odpowiedź p. Vincent d'Indy'emu) G. Francesco Malipiero, „Nowe problemy stylu fortepianowego” Zbigniewa Drzewieckiego. Z okazji 30-lecia działalności artystycznej Henryka Melcera kreśli charakterystykę jego Felician Szopski, zaś sam jubilat rzuca „Garść wspomnień” w „Trybunie Artystów”.

W bogatej, jak zwykle, części bieżącej, obok istniejących rubryk („Impresje muzyczne”, „Z opery i sal koncertowych”, „Nowe wydawnictwa”, „Przegląd prasy”, „Kronika”) wprowadzono nowe działy: „Trybuna czytelników” i „Konkursy muzyczne”. Poza tem numer zawiera ankietę w sprawie polskiej pisowni nazwiska Chopina, oraz ogłoszenie pnumeryatu na rok 1926. W dodatku nutowym „Fuga” Henryka Melcera. Numer zawiera 50 stron, 20 ilustracji i kosztuje 1,50 zł. Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, ulica Kapucyńska nr. 13.

— „PORADNIK JĘZYKOWY” w zeszycie I r. b. (rocznik 22!) przynosi na czele prof. J. Czubka roztrząsanie, jak najnowsze przepisy ortograficzne co do pisania ja w nazwach obcych (Geranium, lewkonia) wytworzą w poezji („Panu Tadeuszu”) niekonsekwencje wydawców i przeciwstawia im pisownię poety w autografie. Po kilkunastu zapytaniach i odpowiedziach, następuje roztrząsanie inż. Rzewnickiego, artykuł redaktora p. p. „Figliki ortograficzne”, tegoż inż. Rzewnickiego w sprawie systematycznego zapisywania błędów językowych w naszych czasopiśmie (rzecz bardzo aktualna) i na koniec „O harmonii mowy polskiej” ks. Golańskiego (przedruk). — Wydawnictwo apeluje do przeplatników, by jednali piśmu więcej przyjaciół. A przecież po dwudziestu kilku latach wydawnictwa, piśmo powinno mieć już był zapewniony, zwłaszcza obecnie w wojnie Rzeczypospolitej. Polecamy je wszystkim. (Przedpłata zł. 7. Adres: Kraków, Podwałe 7).

CO DRUKOWAĆ?

J. E. ks. Windischgratz przeniósł się ze swego pałacu do prezydium policji, co dało powód do rozpuszczania plotek na mieście o jego zaarrestowaniu...

Podczas konferencji z J. E. księdzem prokurator dał wyraz dość rozpowszechnionej wśród prawników opinii o niedopuszczalności drukowania fałszywych banknotów. Na to odparł J. E. książę:

— Fałszywych banknotów nie wolno drukować, prawdziwych nie wolno drukować: jakież więc banknoty, na miłość Boską, można drukować?

W przerwie podszedłem ku „nieszczęśliwej” znajomej.

— Ach! jak to ładnie, że się pan zjawił. Zatańczy — prawda? Czemuż pan taki jakiś dziwny. Ach wiem! Nie spodziewałem się pan mnie tutaj zobaczyć. No, tak źle nie jest, jak panu rano mówiłam. Oczywiście, że po sprawieniu sobie tego kostiumu maskowego, nie wiele mi zostało. Ale to zwykle mówi się gorzej, niż jest...

Ktoś podszedł i poprosił ją do tańca. Usiadłem w kącie i patrzałem. Na myśl mi przysły słowa przyjaciela, więc westchnąłem głęboko.

Tak! mówiliś prawdę. Nie czasy są ciężkie, tylko ludzie umyślnie we wszystkim widzą tragedję i ostateczność.

A znajoma mi pani i adwokat — to nie wyjątek. Takich jest więcej. Przez cały dzień wleczą się z kąta w kąt i narzekają. Ten nie ma pieniędzy, tamten jest tydzień bez jedzenia, ów sprzedał ostatnie ubranie. Ale wieczorem, kiedy przeczyta w gazecie wzmiankę o balu, kinie lub teatrze, znajduje się i pieniądze i ubranie ba! nawet frak.

Więc co to wszystko oznacza? Oto w naturze ludzkiej, a szczególnie u nas, Polaków, leży skłonność do pesymizmu, do malowania wszystkiego na czarno, do robienia z najmniejszego, chwilowego niepowodzenia, długiej, strasznej tragedji. A tymczasem na świecie jest zupełnie inaczej, jest dobrze.

Nie wiem, jak dalek będzie. Bałe i wieczorki maskowe rosną jak na drożdżach. Nie pomogą, zdaje się, żadne przestrogi i uwagi. Narazie tylko wiem, że pomimo narzekania i jęków, pomimo „strasznie ciężkich czasów”, Grudziądz wchłania w siebie treść pewnej ślicznej pieśni, nie śpiewa nic innego, jak tylko pewien potężny hymn, hymn, który przeszedł całą Polskę, od Pucka do Łucka, hymn zaczynający się od słów: „Gdy zobaczysz ciotkę me...”

J. WI. K.

MALY FELJETONIK.

Nieszczęśliwi.

Nie! mój przyjaciel jest stanowczo halucynantem. Wpadł do mnie przed kilku dniami i przysięgał mi, że wszyscy ludzie bez wyjątku są źli i obłudni.

Jak lady Macbeth widziała we dnie i w nocy plamy krwi na swych rękach, a Don Kiszot nawet w wiatrakach i w stadzie baranów upatrywał wojsko nieprzyjacielskie, tak on na każdym kroku dostrzega zamaskowane nieczyste twarze.

— Mówię ci — wołał, a słowa jego były prawie krzykiem — nieprawda jest to, co piszecie ciągle. Nie ma ciężkich czasów — tylko ludzie są źli, niema bezrobotnych — tylko tłum ten nie chce pracować, pieniądze są — tylko ludzie nie umieją się z niemi obchodzić; przeciwnie, wręcz przeciwnie, jest dobrze na świecie. A byłoby jeszcze lepiej, gdyby ludzie nie wkładali na siebie maski obłudy, gdyby z najdrobniejszego niepowodzenia nie robili tragedji; bo widzisz: ludzie to są najgorsze, najwstrętniejsze stworzenia...

Wyrzuciłem go za drzwi.

Jakżeż przecież można wyrażać się tak nieładnie, o tych kochanych, pocziwanych, opuszczonych biedactwach?..

Od rozmowy tej, minęło parę dni. Pewnego wieczoru wróciłem do domu silnie zdenerwowany i przybity. Kilka osób, opowiedziało mi poprzednio, straszne rzeczy. Rozpacz sładła mi między oczy i czyhała na każdą łzę, by zamienić ją w gorycz i uczynić z niej zarzewie buntu.

— Nie! — krzychałem jak szalony — tak dalej być nie może, ci nieszczęśliwi ludzie za kilka dni z głodu domną!

Oto spotkałem na ulicy znajoma mój już dawno pan. Żonę wysokiego urzędnika państwowego.

— Panie redaktorze! — zaczęła — to okropne. Do

Literatura, nauka i sztuka.

JERZY KRUSZEWSKI.

Poeta Pustyni.

Dusza wydartą piekłu

Wyszedłem z powrotem na piaszczystą pochyłość i tam zatrzymałem się wśród palącego wiatru. Przed sobą miałem olbrzymi obraz Afryki. Na zachód rozciąga się olbrzymia przestrzeń Sahary, nienaruszone królestwo milczenia. Wyobraźnia przeskakuje z wydmy na wydmy. Wybiega na rączkach wielbłądów, pędzi całymi dniami, pędzi nocami, bez końca — a zawsze to samo — zawsze ten sam piasek i to samo niebo. Gardło wysycha, omdlewa się z pragnienia i jeszcze się idzie, a studnia jest het — tam na drugim wybrzeżu Afryki...

Te piękne, nadzwyczaj silne i melodyjne słowa Ernesta Psychariego „W głosach wołających na Puszczę” rzucają nas na drodze wyobraźni w objęcia rozpalonego piasku, rozmodlonego nieba i uroczych oaz bezbrzeżnych obszarów Sahary. Wielki poeta pustyni płomiennym swym stylem i wyobraźnią, wykuta na ogniu piaszczystych bezbrzeży, w świetle gwiazdowego namiotu, zmusza nas do przeżywania wszystkiego razem z nim, porwuje i oświeca wszystkich czytających te drobne kartki jego wspomnień.

Ernest Psychari jest prawdziwym poetą Sahary, malarzem jej wnętrza, muzykiem poszumów wiatru, trzaskającego piasku o namioty, i metalicznego odgłosu kroczących wielbłądów. Zatapia on swój, w ekstazie nastawiony, wzrok w niemające końca wydmy piasku. Spi pod gwiazdzistym namiotem i rozmawia z Bogiem.

„Pustynia”, według słów jego, „jest prawie muzyką transcendentalnych piękności Sachary”, „pustynia wacha się ciągle między aniołem i szatanem”. To grozi śmiercią i sprawia jak najokropniejsze i najbardziej nie ludzkie cierpienia, to przyciąga ku sobie śmiałość zapuszczającego się w jej wnętrza, oświeca go i upaja przedziwną ciszą, przedziwnym kolorytem, przedziwną muzyką.

Ernest Psychari pała ku niej wielką prawdziwą miłością. Jest on tu zdala od wysubtelionego i przerafinowanego środowiska Paryża, zdala od rozmownych traktatów, salonów eleganckiego towarzystwa, zdala od rozgwaru i rozchworu życia wielkomiejskiego.

Tu we wnętrzu Sachary Psychari znajduje się w swoim żywiole, rozmawia z Bogiem, z gwiazdami, z wydmi piasku. Myśl jego skupia się koło twórcy wszechrzeczy, staje się coraz więcej ascetyczną... rozmodloną.

Nie rozprasza się ona na setki rozumowanych traktatów i wrażeń, lecz skupia się i koncentruje na jednym punkcie, poważnie, rośnie, przenika tajemnicę Wszechświata. Psychari pieszo lub na wielbłądzie przetrząsa w różnych kierunkach piaszczyste wydmy, kroczy od studni do studni, od jednej oazy do drugiej, podróży jego niema końca. Rozkoszom i cierpieniom, jakie sprawia Sachara... niema końca.

Płócienny, albo nawet gwiazdzisty namiot jest jego jedynym noclegiem. Psychari ciągle obcuje bezpośrednio z przyrodą i z Bogiem i nie też dziwnego, że cały jest pochłonięty w tym kierunku. Prawdziwie pięknie opisuje on te swoje podniebne noclegi:

„W nocy wszyscy się wyprowadzamy i idziemy spać w blasku gwiazd na piaszczystą ławę, rozpoczynając się na wschód od murów. Teraz, co za wyzwolenie odechnąć lekkiem, przez przestrzenne piaszki przefiltrowanem, powietrzem, rozciągnąć się na plecach w obliczu Oriona i Skorpiona i Kasiopeli, w obliczu wszystkich pięknych konstelacji...”

Wyliczam gwiazdy jedną po drugiej i oto płacze się wśród niebieskich ścieżek. Przychodzi sen. Gwiazdy się zbliżają, są już blisko, tuż, tuż... Zdać mi się, że wyciągając rękę, mógłbym je schwytać i zdmuchnąć jak świece.

Pod wpływem tego wielkiego niepojętego milczenia, „gdzie się ma przedsmak Boga”, ascetycznego środowiska przyrody martwej i mistycznych marzeń ludu arabskiego, kępkami gdzieś gdzie rozsiadano, a znajdując się zarazem w stadium ciągłego ruchu życia koczowniczego, dusza Psychari'ego wyrwana z ateistycznego środowiska francuskiej arystokracji, przeżywa znamienny zwrot ku Bogu, Stwórcy Wszechrzeczy.

Pustynia wyrwała swego kochanka z objęć niedowiarstwa w swoje mistyczno-religijne ramiona.

Psychari pokochał pustynię i jej Twórcę. Ta zmiana poczęła się w duszy Psychari'ego zwolna w miarę przeżyć potęgi piasku, w miarę harmonizacji ze swem milczącym otoczeniem, w miarę skupiania myśli i uwag na jednym wielkim punkcie. Sam Psychari spostrzegł, komu zawdzięcza te swoje własne przeobrażenia, wyrażając to słowami:

„Cokolwiek dobrego mogę mieć w sobie, to wszystko zawdzięcam tym wielkim okresom milczenia, przecinającym moje życie.”

Milczenie, które sprawia ból i czyni dobrze — które czyni dobrze, sprawiając ból! Milczenie, które płynie, jak wielka rzeka bez skalnych progów, jak piękna, równa, po brzegi pełna rzeka.

I nic też dziwnego, że to otchłanne, nieprzeparte, rozpalone i działające niezwykle na Psychari'ego mistyczne otoczenie, przerobiło go na swoją modłę. Psychari jest szczęśliwy, że jego w rozterkach i mękach wątpliwości zboleła dusza znalazła w końcu przystań, znalazła punkt oparcia i ulgi.

„Przez dnie i lata kapaliśmy się w jedność świata i spaliliśmy w blasku gwiazd. Samotność, boska samotność, przywróciła nas samym sobie i odnaleźliśmy wiele bogactw: sny o kościele i obietnice

Izraela, drganie serc, szum skrzydeł”.

Psychiari, po powrocie do Francji, jedna się z Kościołem katolickim, jest szczęśliwy... naprawdę szczęśliwy. W niedługim czasie po wypowiedzeniu wojny ginie bohaterską śmiercią na froncie w Belgii.

Prócz „Głosów wołających na puszczy”, opisał on jeszcze swoją pierwszą wyprawę w głąb Afryki, w utworze „Terres de Soleit et de Sommeil”.

Kemal Pasza protektorem sztuki.

W Turcji najwyższej postawiona i specjalnie protegowana była zawsze architektura; rzeźba i malarstwo natomiast były w Turcji dotychczas łącznie po macoszemu traktowane, gdyż te dwie gałęzie sztuki były surowo potępione przez religię Mahometa.

Obecnie jednak Kemal Pasza, pracując miastradznie nad europeizowaniem swej ojczyzny i podważaniem starych tradycji, postanowił otworzyć w Rzymie Turecką Akademię Sztuki, na wzór już tam istniejącej francuskiej i niemieckiej, gdzie rzeźba i malarstwo zajmą należne im stanowisko. Szkoda tylko, że Kemal Pasza wyraził życzenie, by młodzi artyści, uczęszczający do tej Akademii, wnieśli w turecką sztukę ornamentacyjną jaknajwięcej europejskiego ducha. Szkoda, gdyż

Tło tych dwóch dzieł jest naprawdę cudne, na bezpośrednich przeżyciach oparte i dla tego niezmiernie cenne. Uroczyste oazy, kamienne studnie, straszliwe wydmy piasku, gwiazdziste niebo, wierzenia i zwyczaje ludów arabskich, przewijają się w jego utworach jak płomienista tęcza najpiękniejszych barw, najsubtelniejszych tonów, najprzedziwniejszych przeżyć i wrażeń. Psychiari, to prawdziwy poeta pustyni.

sztuka ornamentacyjna turecka, przesiąknięta europejskim modernizmem, znacznie straci na swej oryginalnej wartości.

Wszak i japońscy artyści, przybывая do Europy, nie pozbywają się swego własnego charakteru, a sztuka ich nie na tem nie traci. Wprost przeciwnie.

W związku z powstającą Akademią, urządzono w Rzymie wystawę obrazów tureckiej artystki, księżniczki Mihri Hanum. Wystawa jej dzieł wywołała ogromne zainteresowanie w świecie artystycznym, gdyż jest to pierwsza wystawa tureckiego malarstwa.

Dzieła księżniczki spotkały się z ogólnym uznaniem. Mihri Hanum jest istotnie wielką artystką.

Radicz o demokratyzacji teatru.

Białogród. (CEPS.) Od objęcia teki ministra poświęca Stefan Radicz wielką uwagę także problemowi teatru.

Niedawno wygłosił on w teatrze w Zagrzebiu przed publicznością, w której przeważał żywioł włościański, przedmowę na temat demokratyzacji teatru jugosłowiańskiego i uczynienia kultury teatralnej bliższą zainteresowaniom i pojęciom stanu włościańskiego. Podobne oświadczenie uczynił Radicz także w Białogrodzie, gdzie przyjął przedstawicieli Związku jugosłowiańskich artystów. Dzisiejsze przedstawienia operowe i dramatyczne nazywa Radicz przejęmością, której nie potrzebują i nie rozumieją włościanie, o których zainteresowania ma mieć staranie rząd, a zwłaszcza Radicz, jako minister oświaty narodowej.

O tej kwestji napisał napisał S. Radicz artykuł w

swoim piśmie „Dom”, w którym konstatuje, że krajowe teatry narod., pobierające każdorocznie ponad 10 milion. dinarów podpory rządowej, nie służą wogóle dla pożytku ludu, podczas gdy prywatne teatry wędrownie, które szerzą kulturę teatralną na wsi, dostają wszystkiego 50 000 dinarów zapomogi rocznej. Zapomoga rządowa dla teatrów została w budżecie na rok 1926—27 zmniejszona z 60 mil. dinarów na 40 milionów.

Radicz chce dbać także o to, by repertuary teatrów były układane tak, by sztuka teatralna stała się bliższą i bardziej zrozumiałą dla włościan, bez pracy których nie możnaby utrzymać ani jednego teatru. Najpierw przeprowadzi to Radicz w Zagrzebie, gdzie każdej niedzieli Narodowy teatr dawać będzie przedstawienie dla włościan.

Chesterton o Bernardzie Shaw.

Niedawno ukazała się w Londynie książka, którą można uważać za najciekawszą publikację ostatnich czasów: obszerne dzieło Chestertona o Bernardzie Shaw. Jest to niezmiernie oryginalne ujęcie tematu i gruntowna analiza dzieł wielkiego pisarza. Chesterton pisze we wstępie: „Większość ludzi powiada, że albo jest jednego zdania z Bernardem Shaw, albo że go zupełnie nie rozumie. Ja jestem jedynym człowiekiem, który go rozumie, ale który nie jest jednego z nim zdania”. Ironicznie ale wnikliwie podpatruje Chesterton wszystkie wystąpienia Shawa, zwracając uwagę zwłaszcza na dwie jego cechy: fenomenalną zdolność do najgłębszego przejrzenia i użytkowanie nowych teorii i... nadludzką uczciwość.

Tem ostatniemu tłumaczy Chesterton wegetarianizm Shawa: autor „Socialisty na ustroniu” nie je mięsa raczej dlatego, że nie znosi zwierząt zabitych, niż żeby lubił żywe. Shaw wyraził raz przypuszczenie, że trumny jego powłóza wszystkie zwierzęta, których nie zjadł.

Stosunek Shawa do kobiety i... polityki określa Chesterton następującymi słowami: „Shaw jest feministą w polityce, ale antyfeministą w uczuciu.”

Ze wszystkich przedwojennych dramatów Shawa stawia Chesterton najwyższemu „Cezara i Kleopatrze”, przy czym porównywa autora z jego bohaterem. Podobnie jak Shaw, był Cezar przywódcą ludu, nie będąc demokratą. Był on miłośnikiem, ale nie litościwym; a jego miłosierdzie było zimniejsze, niż jego sprawiedliwość, jego odwaga bardziej osamotniona, niż jego strach.

A humor Shawa? Chesterton pisze: „Są dwa typy humorystów: tacy, którzy lubią widzieć człowieka w jakiejś absurdalnej sytuacji, i tacy, którzy tego nie znoszą. Do pierwszego rodzaju należy Rabelais i Dickens, do drugiego Jonathan Swift i Bernard Shaw”.

Wystawa buddyjska w Moskwie.

Moskwa. (CEPL.) Piotrogradzka „Association orientale” wystąpiła w tych dniach z projektem zorganizowania w jesieni 1926 r. w Piotrogradzie pierwszej międzynarodowej wystawy buddyjskiej. Wyłoniony już został komitet organizacyjny, do którego wydelegowały swych przedstawicieli najpoważniejsze instytucje naukowe sowieckie i również wszystkie wielkie muzea pietrogradzkie i moskiewskie.

Do urządzania wystawy użytych zostanie wiele bogatych zbiorów kultury buddyjskiej, znajdujących się w rosyjskim muzeum „Association orientale” i w azjatyckim muzeum Akademii nauk SSSR. Nadto zapewniony został udział kół buddyjskich w Japonii, Chinach, Tybecie i Mongolii.

W celu uzyskania eksponatów wprost z tych krajów wysłany został do japońskiej Akademii nauk jej członek Szczerbacki. Do Chin udał się znany chinolog profesor Aleksejew, który jest korespondującym członkiem Akademii. Wystawa urządzona zostanie w kilku wielkich salach byłego pałacu Zimowego.

CIĘKAWY WYKOPALISKA.

W miejscowości Kisz w Mezopotanji misja archeologiczna angielska odkopła fragmenty cegiełek pokrytych pismem klinowym, z których część już poprzednio

znajdowała się w postaci ułamków w British Museum w Londynie. Po odczytaniu tych fragmentów okazało się, iż są to obliczenia astronomiczne zjawisk planety Wenus dla roku 21 panowania króla Ammizaduga, który był czwartym z kolei następcą słynnego przez swój zbiór praw odkopany w Suzie. Hammurabiego.

Uczony angielski Forthingham na zasadzie tego odkrycia oblicza czasy panowania Hammurabiego na lata 2067—2025 przed Chrystusem. Jeżeli jest słuszne przypuszczenie, że w I księdze Mojżesza, wymieniany król Amraphel, jako współczesny Abrahama, jest Hammurabim, to na zasadzie tego nowego wykopaliska należałoby uważać, iż Abraham żył w 21 wieku przed narodzeniem Chrystusa.

Różne.

OKRYCIE LISTÓW KARTEZJUSZA

Uczony angielski Buxton odnalazł pomiędzy papierami swego pradziada zbiór 63 listów filozofa i matematyka Kartezjusza, pisanych do holenderskiego fizyka Huyghensa. Prof. Buxton ofiarował tę całą korespondencję „Bibliothèque nationale” w Paryżu.

NIEZWYKŁY KONKURS.

Jedno z wydawnictw nowojorskich rozpiśało konkurs na nowelę, z nagrodą 3000 dolarów za najlepszy utwór.

Uczestnikami mogą być tylko więźniowie, odbywający karę w sławnym na całą Amerykę więzieniu „Sing-Sing” w Nowym Jorku.

Treścią noweli ma być dokładny opis zbrodni, która spowodowała karę więzienia.

Komitet sędziów konkursowych składa się z 6 osób, między którymi znajdują się dwóch profesorów uniwersytetu, 2 literatów i duchowny i wydawca.

Wynik konkursu oczekiwany jest przez publiczność amerykańską z ogromnym zainteresowaniem.

KONKURS NA OPERĘ I KOMEDJĘ

Administracyjny wydział krajowy rozpiśało konkurs na operę i komedię dla Teatru Narodowego w Pradze. Konkurs operowy wynosi 30 tys. kor. i zostanie przyznany za najlepszy utwór operowy, który zostałby odegrany na scenie Teatru Narodowego w dziesięć lat po ogłoszeniu republiki Czechosłowackiej (28 października 1928). Nagroda za komedię wynosi 15 tys. koron. Konkurs na operę zostanie zamknięty 1 października 1927 konkurs na komedię zaś 1-go grudnia 1926 roku.

WITAMINY SKONDENSOWANE.

Harry Dubin i nasz rodak Kazimierz Funk z New-Yorku zdołali z traw, otrzymanego z watroby wielorybiej, uzyskać pewną substancję krystaliczną, z której otrzymane związki, zawierające w sobie wszelkie czynne dla organizmu substancje, znajdujące się w trawie.

Dalze badania doświadczalne przeprowadzone w szeregu różnych wypadków oraz zastosowanie tego preparatu w klinice kobiecej i dzisiejszej fundacji Hecla w New-Yorku wykazały, iż powyższe nowe substancje są to istotnie witaminy, zawarte w trawie z watroby wielorybiej, malące doniosłe znaczenie przy leczeniu rachityzmu oraz niektórych dotąd trudno lub nieuleczalnych chorób ocznych.

NAGRODA NOBLA.

otrzymał nagrodę Nobla za swoje badania w dziedzinie widm promieni Roentgena.

Sprawy społeczno-gospodarcze.

Pieniądz jest niczem, kredyt jest wszystkim.

Wywody p. Stefana Lozanne. — Anglia i Francja pod względem ekonomicznym. — Kredyt jest duszą handlu.

Znaczenie pierwszego tytułu należy w ten sposób tłumaczyć, że pieniądz sam jako taki nie jest żadnym bogactwem, a jego rola jest dopiero wtedy wielka, gdy jest on oparty na trwałych podwalinach normalnych stosunków kredytowych.

Wywody łaskawie nam nadesłanego artykułu przez p. dr., są do pewnego stopnia wielką gospodarczą sensacją. Rzucają one cały szereg nowych myśli i spowijają zagadnienia pieniądza i kredytu w nieznaną dotychczas szatę. Z tego też powodu myśli rzucone przez Sz. Autora dr. i francuskiego publicystę Stefana Lozanne, powinny na łamach „Głosu Pomorskiego” wywołać wielką dyskusję (przyp. red.).

Grudziądz dnia 23. I.

Na łamach paryskiego „Matina” wykazuje Stefan Lozanne w sposób trafiający do przekonania każdego, że pieniądz jako źródło bogactwa właściwie nie istnieje; jest nim jedynie kredyt.

Twierdzenie powyższe udowadnia ten znany publicysta francuski na stosunkach finansowych Francji i Anglii.

Największym posiadaczem kopalni złota, nietylko we Francji, lecz także na kontynencie jest Rzeczpospolita francuska, bo w schowkach Banku francuskiego znajduje się za 5 miliardów złota. Mimo to Francja jest biedna i w kłopotach, albowiem kredyt jej jest zachwiany. Przeciwnie, przed wojną była bogata mimo, że Bank francuski posiadał także tylko 5 miliardów złota, ale kredyt jej był nienaruszony.

Skoro się atakuje pieniądz, to nie atakuje się jego, lecz kredyt, a właściwie życie samo. W następstwie kredytu, podobnie jak życie, broni się. Bankier znajdując się w kłopotach pieniężnych, broniąc życia, podwyższa faktorne (courtage), przemysłowiec cenę swych wytworów, kupiec zaś cenę towaru.

Państwo, biorąc pieniądz gdzie się da, stwarza tyśiące małych państw, które za jego przykładem, biorą pieniądze także gdzie się da. Tymczasem kossza utrzymania rosną i rosną. Urzędnicy krzyczą i krzyczą i to tak skutecznie, że Państwo zmuszone jest podwyższyć im poby, co pociąga za sobą inflację, nowe podatki, znowu podraża koszt utrzymania, traci się coraz więcej kredytu — i tak wokoło panie Macieju.

To wszystko podobne jest do zachowania się wiewiórki zamkniętej w klatce, obracającej się na stałej osi, im szybciej wiewiórka przebiega łapkami, tem szybciej obraca się klatka na osi; im zaś szybciej porusza się klatka, tem szybciej musi wiewiórka przebiegać łapkami.

To nie przechodzi bez echa. Robi się harmider w prasie, debatuje się w Izbach prawodawczych, zwołuje się ankiety — a następstwem tego traci się coraz więcej kredytu.

Inaczej dzieje się w Anglii. Ogólnie wiadomem jest, że długi Anglii dochodzą cyfr wprost astronomicznych, bo: dług długoterminowy wynosi 3.693.000.000 funt. szter., dług krótkoterminowy — 2.116.000.000 f. szter., dług bieżący — 743.000.000 f. szter., dług do Stanów Zjednoczonych — 1.124.000.000 funt. szter., — razem 7.676.000.000 funt. szter., czyli zamieniony na franki fr. 959 miliardów 500 milionów. Mimo tego ten kraj nie jest biedny i nie przestrasza się swoich długów, bo ma nieograniczone zaufanie w swoim kredycie. Rząd angielski i jego obywatele zachowują zimną krew mimo, że długi Anglii są tak wysokie jak góry Himalaje. Funt szterlingów prawie, że nie odbiega od parytetu złotego. Ale Bank angielski nie wywiesza czarnej chorągwi, nie przepowiada się bankructwa, wszystko i wszyscy są spokojni, bo mają bezgraniczne zaufanie w swoim kredycie.

Igraszką dla Anglii będzie spłacić te zobowiązania. A zresztą płacić ich pewno nie będzie, bo wierzyciele jej mając zaufanie do jej kredytu, pokornie poproszą ją, by pieniądze nadal zatrzymała.

Kredyt jest duszą handlu (Le credit est l'ame du commerce) powiedział ekonomista J. B. Say. Jest rzeczywiste duszą tego wszystkiego, co żyje, co pracuje, co spodziewa się. Zabić kredyt, znaczn zabije duszę.

Wywody powyższe Stefana Lozanne nie powinny przejść bez echa w naszej prasie. W swem szczytnem zadaniu powinna prasa wysilić się w tym kierunku, by wiarę w nasz kredyt umacniać, zwłaszcza, że nie jesteśmy zbrakami, a tem mniej bankrutami. Powinna zaniechać zgubnej sensacji w zazwyczaj przesadzonych wieściach o kradzieżach i nadużyciach, nie pozwalać, by lada chłystek krytykował i ośmieszał naszych ministrów i zarządzenia Rządu polskiego. Tego rodzaju prasę — prasą prawdziwą powinna wszelkimi sposobami zwalczać, a społeczeństwo polskie pójść jej na rękę. Praca tych panów więcej nam szkodzi jak kradzież kilkudziesięciu milionów, bo za granicą nadzwyczaj czuła na głosy prasy choćby brukowej.

Skladać ofiary na Tanią Kuchnię dla inteligencji bezrobotnej.

Rzeczy biurokracji.

Zmontowanie aparatu państwowego z materiałów różnorodnych, a dokonane w sposób nieodpowiedni musiało wywołać tarcia na wewnątrz i zewnątrz. Powstał zaraz antagonizm między urzędnikami wykwalifikowanymi i nowymi, a ponieważ ci pierwsi pochodzili przeważnie z jednej dzielnicy, nie omieszkało go zabarwić niechęciami dzielnicowymi. Był zabór austriacki miał wprawdzie aparat urzędniczy złożony przeważnie z Polaków, ale był to tylko zarząd prowincjonalny, gdzie na stanowiskach o decydującym wpływie było bardzo mało Pola-

ków. To też urzędnicy ci na wysokich stanowiskach w państwie polskim, przeważnie nie odpowiadali zadaniom. Społeczeństwo odpowiadało na to, nieufnością i lekceważeniem, a nawet pogardą co było niezdolne dla uczciwych urzędników, a wprost zabójcze dla Państwa. Groza rządów biurokratycznych leży nie w sile, ale w słabości naszej biurokracji. Znajduje się ona jeszcze w powijakach i wymaga troskliwej pieczy ze strony państwa jak i społeczeństwa.

Dyskonto w bankach prywatnych.

Według obliczeń dokonanych w Związku Banków dla 40 instytucji bankowych w Polsce za ostatni rok finansowy, operacje dyskontowe w cyfrach za trzeci kwartał roku ubiegłego przedstawiały się następująco: Od dnia 1 do 30 lipca 1925 zdyskontowano w 40 bankach związkowych weksli na ogólną sumę 228.861 tysięcy zł. Redyskonto w Banku Polskim wynosiło w tym samym miesiącu 117.316 tys. zł., i stanowiło 51.2 proc. dyskonta.

Stosunek ten w sierpniu uległ znacznemu pogorszeniu wskutek ostrych restrykcji kredytowych stosowanych prawie przez cały sierpień przez instytucję emisyjną. Wrzesień i październik przyniosły już, wobec zniesienia tych restrykcji, znaczną poprawę, gdyż stosunek redyskonta do dyskonta wzrósł w pierwszym z tych miesięcy do 59.4, w październiku zaś do 61.5 procent.

Nadmiar pieniędzy i brak kapitału.

Inż. Bryll kontra prof. Taylor.

Inż. M. Bryll zamieszcza odpowiedź prof. E. Taylorowi w sprawie tezy jakobyśmy mieli nadmiar pieniędzy. Prawdą jest, że zbyt wielki obieg banknotów może spowodować wzrost kursu i cen towarów, ale nie jest prawdą, że tylko nadmiar pieniędzy może być tej wzrostu przyczyną, i nie jest prawdą, że zmniejszenie obiegu powoduje spadek cen i kursu. Z dółem bogactwa narodów jest praca. To znaczy dać bezrobotnym pracę. Środkiem mobilizacji pracy jest pieniądz. A czy z nim korespondują „odłożone w przeszłości na bok” towary

czy nie, to jest w praktyce obojętne. Poglądy prof. Taylora są poglądami całej szkoły, lecz szkoła ta nie uporała się z zasadniczą kwestją, czy kredyt Banku Emisyjnego t. j. pieniądz w naszym rozumieniu ma wartość, czy nie. Realne wartości stwarza tylko praca, a kredyt, pieniądz, ją tylko mobilizuje na swój pożytek. Zdaniem naszym wywody obydwu ekonomistów są nieco jednostronne, w każdym razie wywody prof. Taylora bliższe są prawdzie. (przyp. red.)

Nowy dyrektor departamentu handlowego wobec organizacji kupieckich.

„Echo Warsz.” pisze: Nowy dyrektor Departamentu Handlowego w Ministerstwie Przemysłu i Handlu p. H. Gliwic złożył w tych dniach wizytę w siedzibie Naczelnej Rady Zrzeszeń Kupiectwa Polskiego oraz Stowarzyszenia Kupców Polskich, celem nawiązania osobistego kontaktu z centralnymi organizacjami kupiectwa i zapoznania się z drogą z istotnym położeniem w chwili obecnej handlu w Polsce oraz z jego aktualnymi postulatami.

Podejmowany przez przedstawicieli władz wymienionych instytucji z p. prezesem B. Hersem na czele, p. Gliwic poznał organizację i zakres działania zarówno Naczelnej Rady Zrzeszeń Kupiectwa Polskiego jak i Stowarzyszenia Kupców Polskich, poczem szczegółowo informował się co do szeregu najważniejszych zagadnień,

dotyczących obecnych warunków egzystencji naszego handlu — odnosząc się z całą sympatią do stanu kupieckiego w Polsce i dając dowody zupełnego zrozumienia trudności, w jakich znajduje się u nas handel.

Specjalna delegacja Naczelnej Rady i Stowarzyszenia Kupców Polskich w osobach pp. prezesa B. Hersego i naczelnego dyrektora p. St. Wartalskiego, złożyła p. dyr. Gliwici podziękowanie za podjęcie inicjatywy w kierunku bezpośredniego porozumienia się z organizacjami kupieckimi i przedłożyła szczegółowe zestawienie wszystkich najaktualniejszych postulatów handlu prosząc o możliwie najprzychylniejsze ich popieranie.

P. dyr. Gliwic przyrzekł dokładnie zapoznać się z otrzymanymi materiałami.

W sprawie obrotu handlowego z W. M. Gdańskiem.

Celem ułatwienia pogranicznej ludności uprawiania handlu drobnego z W. M. Gdańskiem, władze wydały zarządzenie, podane przez nas do wiadomości, że przy wywozie do Gdańska artykułów żywnościowych itd. w małym ruchu pogranicznym, urzędy kontroli skarbowej nie będą żądały zaświadczeń walutowych, jednakowoż dla uniknięcia nadużyć mieszkańcy pasa poga-

nicznego przy wywozie towarów do W. M. Gdańska, powinni byli wykazywać się zaświadczeniami właściwych budmistrzów. Obecnie i to zarządzenie zostaje skasowane i wystarczy przy przekroczeniu granicy z towarem wykazać się dowodem osobistym.

(Izba Prz.-Handl. Grudz.-Star.).

Ulgi taryfowe w przejazdach kolejowych w północnych powiatach województwa Pomorskiego.

Ze względu na niezadowolenie, jakie ujawniło się wśród ludności północnych powiatów naszego obwodu Izby, wywołane wyższymi niż w reszcie kraju taryfami kolejowymi, nasze władze po usilnych staraniach uzyskały dla tych powiatów następujące ulgi w przejazdach koleja: Zniesienie 50 proc. dodatku do opłat taryfowych

na linii Puck-Krokowo; przy tranzytowych przejazdach przez obszar gdański wprowadzono obliczenie przewoźnego według taryfy polskiej bez dodatku wyrównawczego i bez podatku. Różnice wynikłe z tych ulg wynoszą około 40 proc.

(I. P.-H. Gr.-Star.)

Opłaty za paszporty zagraniczne.

Izba Przemysłowo-Handl. Grudz.-Starogardza donosi: W myśl ostatniego rozporządzenia Ministra Skarbu opłaty za paszporty na wyjazd za granicę wynoszą:

za paszport zagraniczny	500 zł.	za paszport wielokrotny	1.500 zł.
za zezwolenie na ponowny wyjazd	500 zł.	za ulgowy paszport na wyjazd za granicę w celach handlowych	25 zł.
		w celach naukowych itd.	20 zł.
		za paszport ulgowy handlowy wielokrotny	150 zł.

Clenie towarów według nowej taryfy celnej.

Poszczególne dyrekcje cel rozesłały do urzędów celnych okólniki stwierdzające, że ze stawek dawnej taryfy celnej zmienionej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 maja 1925 r. mogą korzystać tylko te towary, które zgłoszone zostały do odprawy celnej do

dnia 31 grudnia 1925 r. Towary zgłoszone w tym terminie, lecz nie opłacone w dozwolonym terminie na mocy rozporządzenia o postępowaniu celnym ze stawek dawnej taryfy celnej korzystać nie mogą.

Sprawy podatkowe.

— LUSTRACJA PRZEDSIĘBIORSTW. Ministerstwo Skarbu wydało polecenie, aby z dniem 1-go lutego 1926 r. władze skarbowe przystąpiły do lustracji przedsiębiorstw i spisywania protokółów za nieposiadanie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, względnie za nabycie niewłaściwych świadectw przemysłowych. Platnicy winni przeto we własnym interesie zaopatrzyć się we właściwe świadectwa przemysłowe (Karty rejestracyjne), ponieważ w przeciwnym razie będą natychmiast sporządzane protokoły i nakładane kary pieniężne, które wynoszą: 1. za prowadzenie przedsiębiorstwa bez świadectwa przemysłowego — od 3 do 20-krotnej kwoty nienależnej za świadectwo, 2. za posiadanie niewłaściwego świadectwa przemysłowego, względnie za nieposia-

danie karty rejestracyjnej — do wysokości 3-krotnej kwoty stanowiącej różnicę między ceną właściwego a posiadanego świadectwa przemysłowego, względnie stanowiącej należną opłatę za kartę rejestracyjną. Kara ta nie zwalnia od obowiązku nabycia właściwego świadectwa przemysłowego (karty rejestracyjnej).

Komunikacja.

— BEZPOŚREDNIA KOMUNIKACJA POLSKI Z EUROPĄ ZACHODNIA. Pomiedzy Francją, Belgią, Luxemburgiem, obszarem zagłębia Saary (w tranzycie Francji) oraz Szwajcarią z jednej strony, a Rumunią z drugiej strony wprowadzone bezpośrednią komunikację towarową we wszystkich kierunkach w tej liczbie i przez Polskę.

Składowy kalendarz terminów płatności podatków bezpośrednich

Uwaga: o ile terminy te w ciągu roku nie ulegną zmianie wskutek nowelizacji ustaw lub upoważnienia Ministerstwa Skarbu.

1. Podatek gruntowy.

I. rata czyli za 1. półrocze w czasie od 15 marca do 15 kwietnia.
II. rata czyli za 2. półrocze w czasie od 15 października do 15 listopada.

2. Podatek od nieruchomości miejskich i od niektórych budynków w gminach wiejskich.

Do końca lutego 1926 r. płatna jest IV. rata czyli za 4. kwartał 1925 r.

Do końca maja 1926 r. płatny jest podatek za 1. kwartał 1926 r.

Do końca sierpnia 1926 r. płatny jest podatek za 2. kwartał 1926 r.

Do końca listopada 1926 r. płatny jest podatek za 3. kwartał 1926 r.

Do końca lutego 1927 r. płatny jest podatek za 4. kwartał 1926 r.

3. Podatek od lokali i placów niezabudow.

Do końca lutego płatny jest podatek za 1. kwartał.

Do końca maja płatny jest podatek za 2. kwartał.

Do końca lipca płatny jest podatek za 3. kwartał.

Do końca października płatny jest podatek za 4. kwartał.

4. Podatek przemysłowy.

a) w formie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych,

b) od obrotu.

a) w miesiącach listopadzie i grudniu nabywanie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok następujący,

1. do dnia 15 stycznia mają zapłacić bez żadnych wezwań tytułem zaliczki na podatek od obrotu, osiągniętego w grudniu 1925 r., wszystkie przedsiębiorstwa handlowe I. do II. kategorii i przemysłowe I. do V. kategorii bez względu na to, czy prowadzą księgi handlowe lub nie prowadzą.

2. do dnia 15. każdego miesiąca płacić bez żadnych wezwań miesięczną zaliczkę na podatek od obrotu, osiągniętego w poprzednim miesiącu, przedsiębiorstwa handlowe I. i II. kategorii oraz przemysłowe I. do V. kategorii. (Nie sprawozdawcze przedsiębiorstwa tylko wówczas, gdy prowadzą prawidłowe księgi handlowe.)

3. Wszystkie inne wyżej pod 2) nie wymienione przedsiębiorstwa tak niesprawozdawcze jakoteż obowiązujące do publicznego ogłaszania sprawozdań, tj. niesprawozdawcze handlowe I i II. kat. i przem. I. do V. kateg., gdy nie prowadzą prawidłowych ksiąg handlowych, dalej wszystkie przedsiębiorstwa handlowe III. i IV. kateg., przemysłowe VI. do VIII. kat. osobiste zajęcia przemysłowe i samodzielne wolne zajęcia zawodowe płacić bez osobnych wezwań zaliczki kwartalne w wysokości 2/5 części podatku wymierzonego od obrotu za drugie półrocze 1925 r. najpóźniej do dnia 15. miesiąca po upływie każdego kwartału z tem, że zaliczka za 1. kwartał 1926 r. płatna jest do 15. maja 1926 r., następnie za 2. kwartał 1926 r. do 15. 7. 1926 r., za 3. kwartał 1926 r. do 15. 10., za 4. kw. 1926 r. do 15. 1. 1927 r.

Płatnicy ci mogą jednak wpłacać tę zaliczkę także w terminach miesięcznych w wysokości 2/15 części podatku wymierzonego za II. półrocze 1925 r.

Przedsiębiorstwa sezonowe, samoistne przedsiębiorstwa wykonywania dostaw i robót tudzież wszelkie nowo powstałe w roku bieżącym przedsiębiorstwa uskuteczniają wpłaty zaliczek według rzeczywistego obrotu.

4. do dnia 15 maja wszystkie przedsiębiorstwa niesprawozd. bez względu na posiadaną kategorię świadectw przemysłowych płacić pozostałą różnicę względnie kwotę wymiaru podatku za II. półrocze 1925 r. awidoczną w doręczonym nakazie płatniczym.

5. w ciągu 14 dni po doręczeniu nakazów płatniczych płacić także różnicę względnie kwotę wymierzonego podatku za II. półrocze 1925 r., wszystkie przedsiębiorstwa sprawozdawcze, bez względu na posiadaną kategorię świadectwa przemysłowego.

5. Podatek dochodowy

a) Przy każdorazowej wypłacie uposażenia służbowego, emerytury, wynagrodzenia za najemną pracę itp., służbowca obowiązany jest potrącić podatek wpłacić do Kasy Skarbowej w ciągu dni 7, po dokonaniu potrącenia.

b) Do dnia 1-go maja powinny wszystkie obowiązane do składania zeznań osoby fizyczne i prawne oraz spadki wskazujące zapłacić połowę podatku, przypadającego od dochodu, wykazanego w złożonym zeznaniu, a jeżeli zeznania nie złożono, połowę podatku, jaki był wymierzony za rok 1925.

Do dnia 1-go listopada powinny wszystkie osoby fizyczne i prawne oraz spadki wskazujące, tak obowiązane jak i nie obowiązane do składania zeznań, zapłacić uwidocznioną w nakazie płatniczym różnicę między podatkiem wymierzonym, a już zaliczkowo uiszczonym względnie całkowitą kwotę wymierzonego podatku, o ile żadna zaliczka na poczet tego podatku nie była uiszczona. Jeżeli jednak nakaz płatniczy doręczono po 15. 10. 1926 r. podatek powyższy płatny jest w ciągu 30 dni po doręczeniu nakazu płatniczego.

6. Podatek majątkowy.

W związku z zamierzoną nowelizacją przepisów ustawowych odnośnie do tego podatku, termin płatności na rok 1926 nie zostały jeszcze wyznaczone.

7. Podatek od skrzynek depozytowych (safes.)

Do dnia 31-go stycznia za cały rok z góry, przyczem podatek ten płacić tylko osoby i instytucje posiadające do odnajmu skrzynki depozytowe (tresory).

8. Podatek od kapitałów i rent.

Podatek potrąca instytucja kredytowa przy każdej wypłacie procentu i wpłaca do Kas Skarbowych w przeciągu 14 dni licząc od terminu płatności procentów względnie w ciągu 14 dni po zamknięciu rachunków bieżących (cufallowych).

Pomorska Izba Skarbowa

Prezes (—) Obrząd.

O cenę cukru.

Grudziądz, 23 stycznia 1926 r.

Niektóre organy prasy codziennej zamieściły nieodpowiadającą prawdzie wiadomość, jakoby Komisja międzyministerjalna, która wyjeżdżała do kilku cukrowni dla sprawdzenia na miejscach kalkulacji kosztów produkcji cukru, miała się wypowiedzieć w tym sensie, że zamierzona podwyżka cen jest nie uzasadniona.

Wiadomość ta zupełnie nie odpowiada faktycznemu stanowi rzeczy. Po zwiedzeniu pięciu większych, dobrze urządzonych cukrowni (3 na Kujawach i 2 w Poznaniu), komisja przyszła do jednomyślnego wniosku, że dla uratowania bytu cukrownictwa polskiego niezbędne jest podniesienie ceny cukru przynajmniej do 85 zł za 100 kilo. — Wprawdzie rząd ze względów politycznych sprzeciwia się podniesieniu ceny, jednak, że

sprawa ta musi znaleźć rozwiązanie w pomyślnym dla cukrownictwa sensie, gdyż w przeciwnym razie przemysł ten musiałby zamknąć znaczną część swoich warsztatów.

Tyle Ag. Wschodn., naszym zdaniem orzeczenie komisji nie liczyło się wcale z koniunkturami zagranicznymi i interesami konsumentów. Wszystkie przedsiębiorstwa, oparte na anormalnie wysokich kosztach produkcji (patrz wczorajszy art. w dziale gosp. dr. Rosińskiego), a zwłaszcza, które nie mają żadnych widoków na eksport jak np. przemysł cukrowniczy w Polsce (patrz art. Bankructwo polityki forsowania wywozu cukru za granicę w nr. 17 „Głosu Pom.”) muszą wcześniej lub później ulec choćby tylko częściowej likwidacji. — (Przyp. Red.)

Falszywe banknoty niemieckie.

Konsulat Generalny Rzeczypospolitej w Berlinie za pośrednictwem Ministerstwa Przemysłu i Handlu komunikuje, że wśród niemieckich banknotów dwudziestomarkowych z datą 11 października 1924 roku stwierdzono obieg nowych falsyfikatów. Cechy tych falsyfikatów są następujące: papier składa się z dwóch kartek zlepionych, jednej grubszej z odcieniem zabarwienia żół-

tym i jednej cieńszej z odcieniem zabarwienia brązowym. Pomiędzy te dwie kartki są wlepione falszywe włókna roślinne, na przedniej stronie banknotu rysunek jest niedokładny, zatarty, rysunek kobiety wykonany nieprecyzyjnie w sposób podpadający na pierwszy rzut oka.

wzrost kosztów utrzymania w omawianym miesiącu przypada na dział odzieży i żywności.

Handel.

— NOWA KAMPANIA SOWIECK. ZAKUPÓW W ŁODZI. Jak nam komunikują z przedstawicielstwa Handlow. Rosji sowieckiej w Warszawie Wujesztorg ma zamiar przystąpić w najbliższym czasie do większych zakupów w przemyśle łódzkim, celem zaspokojenia rynku rosyjskiego w towary włókiennicze. W związku z tą sprawą wyjechał w dniu 21 bm. do Łodzi prezes przedstawicielstwa p. Nacarenus.

— W GRUDNIU WYWÓZ PRZEWYYSZYŁ PRZYWÓZ O 103 MILJONY ZŁ. Według prowizorycznego zestawienia danych dotyczących naszego handlu zagranicznego, w gru-

dnia roku zeszł. wywóz wynosił 186,9 milj. zł., przywóz zaś 83,5 milj. zł., a więc przewyżka wywozu nad przywozem wynosiła 103,3 milj. zł.

Banki.

— POLITYKA BANKÓW NIEMIECKICH. Banki niemieckie od dłuższego czasu prowadzą zagranicą celową i bardzo skomplikowaną politykę, mającą na celu uzyskanie jaknajwiększych wpływów. W grubszym zarysie polityka ta polega na zmierzaniu do uniezależnienia przemysłu niemieckiego pracującego zagr. lub też dla zagr. od bank. zagr. W tym kierunku banki niemieckie zdradzają wielką aktywność, zakładając oddziały zagraniczne, finansujące działalność przemysłu niemieckiego. Polityką tą kieruje Deutsche Bank; między innymi chodzi tu o możliwie kompletne zagarnięcie całokształtu działalności bankowej, pozostającej w związku z wykonywaniem zamówień zagranicznych przez przemysł niemiecki oraz uniknięcie jakiegokolwiek kontroli ze strony kapitału obcego.

Kronika gospodarcza.

— Z LIGI MORSKIEJ I RZECZNEJ. W związku z zamierzonymi zmianami w organizacji Ligi Morskiej i Rzecznej prowadzone są w łonie zarządu tej instytucji prace przygotowawcze nad projektami tych zmian, dotyczącymi poszczególnych sekcji, a specjalnie sekcji propagandy.

— NADUŻYCIA. Centralna Komisja Porozumiewawcza Związku Pracowników Państwowych, grupująca 12 organizacji wezwala wszystkich pracowników państwowych o nadsyłaniu wiadomości o wszelkich nadużyciach, oświadczając przytem, iż będzie bronić każdego pracownika, który przyczynił się do wykrycia nadużyć i wskutek tego naraził się na represje władz przełożonych.

— ROSJA KONKURENTEM POLSKI NA RYNKU WŁOSKIM. Nasze placówki zagraniczne informują o ożywionej działalności Towarzystwa „Cice”, które od lipca do października włącznie dostarczyło 140 000 ton różnych gatunków węgla rosyjskiego, oprócz próbnych ładunków, które nadeszły wcześniej.

Rosja obok Anglii i Niemiec jest trzecim konkurentem Polski na rynku węglowym włoskim.

Największym dostawcą węgla dla Włoch jest oczywiście Anglia, której przywóz w pierwszym półroczu 1925 r. wynosił 3.500.000 ton.

Przywóz z Niemiec w wolnym obrocie (oprócz węgla z tytułu odszkodowań) wyniósł w 1-em półroczu 1925 — 340.000 ton.

Giełda pieniężna.

POZAGIEŁDOWE NOTAWANIA DOLARA

w dniu 23 stycznia 1926 r.

W WARSZAWIE o godz. 8.30 — zł 7.60, g. 10.00 — zł 7.55, g. 11.00 — zł 7.50, g. 12.00 — zł 7.55, w ślad, 7.52 1/2, w plac., we Lwowie o godz. 14.00 — zł 7.50, g. 19.00 — zł 7.45 — 7.42 1/2 — 7.48, w Poznaniu 7.43, w Katowicach 7.30 — 7.36, w Krakowie 7.45 — 7.50, w Lublinie 7.40, w Łodzi 7.60, w Wilnie 7.54 — 7.50. Warszawa, 22. 1.

WALUTY.

	Transakcje	Sprzedaż	Kupno
Dol. St. Zjed.	7.30	7.32	7.28

DEWIZY

Dolary Stanów Zjed.	7.28
Florenty holenderskie	292.77
Franki belgijskie	33.14
Franki francuskie	27.33
Franki szwajcarskie	140.80
Funtki angielskie	35.41
Korony austriackie	102.50
Korony czeskie	21.56

Ostatni kurs dolara.

Warszawa, 23. 1. godz. 10-ta rano. Dolar w obrotach międzybankowych 7.31 — 7.37 złotych.

Gdańsk, 23. 1. godz. 13-ta. Za 100 złotych 71.25 guld. Przekaz na Warszawę 71.00 guld. Dolar na guldeny 5.20, dolar w Gdańsku przekaz na Warszawę 7.25 — 7.35 zł.

Giełda towarowa.

ZIEMIOPŁODY.

Poznań, 25. 1. Urz. not. za 100 kg. fr. stacja załadowania, ładunki wagonowe, dostawa natychmiastowa. Żyto 20 — 21, pszenica 34 — 36, jęczmień zwykły 20 — 21, — brow. wyb. 22 — 24, owies 21 — 22, mąka żytnia 65 proc. 34 — 35, — 70 proc. 32.50 — 33.50, — pszena 65 proc. 53.50 — 56.50, ośpa żytnia 14 — 15, — pszena 15.50 — 16.50, seradela 22 — 25, groch polny 28 — 29, — Victoria 35 — 39, łubin 26 1/2 15 — 17, — niebieski 12 — 14, płatki ziemniaczane 13 — 14, wytloki brzoza. susz. 8.50 — 9.50. Tendencja spokojna.

Gdańsk, 22. 1. Notowania nieurzędowe. Pszenica biała 13.50 — 13.62 1/2, czerwona 13.25 — 13.50, żyto 8.40 — 8.50, tendencja lepsza, jęczmień 8.50 — 9.50, pastewny 8.25 — 8.50, owies 8.25 — 8.40, groch 10 — 11, — Victoria 13, ośpa pszena gruba 6.50 — 6.70, — żytnia 5.25. Maki bez zmiany.

Grudziądz, 22. 1. Na rynku zbożowym, przy podażi minimalnej płacono za 100 kg. loco magazynu Grudziądz: żyto 19.50 — 20.50, pszenica 33.50 — 34.50, jęczmień zimowy 19.50 — 20.50 — na paszę 17 — 18.50, — browarowy 21.50 — 23.50, owies 20.50 — 21.50, groch polny 25 — 29, — Victoria 35 — 39, seradela 21 — 23.50, łubin niebieski 11.50 — 13.50, — żółty 14.50 — 16.50, kończyzna 50 — 55, — biała 180 — 240, — czerwona 155 — 200, — szwedzka 160 — 190. Tendencja spokojna.

MAKA.

Grudziądz, 22. 1. Mąka „cesarska” 75 zł za 100 kg. — pszena 4/0 55 zł, — żytnia 65 proc. 35, ośpa żytnia 16, — pszena 18, — pszena gruba 20, śrut żytni 26, — mieszany 25, — jęczmienny 25, kasza jęczmienna 40. Tendencja spokojna.

BYDŁO I MIĘSO.

Poznań, 22. 1. Urzędowe sprawozdanie targowe Komisji notowania cen. Spędzono wołów —, buhajów 18, krów 27, bydła 45, świń 298, cieląt 93, owiec 22, razem zwierząt 458. Z powodu małego spędu — bydła nienotowano. Tendencja znikła — bydło niewyprzedane.

Życie robotnicze.

— ZWALNIANIE PRACOWNIKÓW P. K. O. Wszyscy urzędnicy P. K. O. w Krakowie od najmłodszych do najstarszych dostali w tych dniach wypowiedzenie, zwalniające ich z dotychczasowych posad. Równocześnieznaczono, iż mogą się oni ubiegać o posadę urzędników kontraktowych, a później ewentualnie urzędników etatowych.

— KOSZTY UTRZYMANIA W WARSZAWIE W GRUDNIU 1925 R. Wskaźnik kosztów utrzymania obliczony przez Komisję do badania kosztów utrzymania przy G. U. S. wynosił w grudniu 1925 r. 173,6 wobec 158,2 w listopadzie i 155,1 w październiku, w porównaniu do 100 reprezentujących również kosztów utrzymania przed wojną. Stosunkowo największy

Co grają w teatrze?:

Poniedziałek:	— — —
Wtorek:	— — —
Sroda:	— — —
Czwartek:	— — —
Piątek:	— — —
Sobota:	„Marja Stuart“
Niedziela:	pop: „Nasza Zonusia“ wiecz: „Marja Stuart“

Co grają dziś w kinach?:

Apollo:	„Arena zmyślów“
Orzeł:	„Demon morza“

Wiadomości bieżące.

GRUDZIĄDZ, sobota, 23 stycznia 1926 r.

KALENDARZ Sobota 23 stycznia Jana Jahn.
Niedziela 24 Tymoteusza b.
Wschód słońca 7 57 zachód 16 28
Wschód księżyca 12 59 zachód 4 11

*

—** BIBLIOTEKA I CZYTELNIJA T. C. L. W GRUDZIĄDZU, jest otwarta:

W śródmieściu: w muzeum (ulica Lipowa nr. 28 i prz.): codziennie — z wyjątkiem niedziel i świąt — od godziny 5-ej do 7-mej wieczorem. Dla dzieci w środy i soboty, od godziny 4-tej do 5-tej popołudniu.

Na Chelmińskim Przedmieściu: w kancelarii parafialnej (ulica Bydgoska nr. 10): w poniedziałki i czwartki, od godziny 4-tej do 5-tej popołudniu.

W Małym Tarpule: w kancelarii parafialnej w niedziele i święta, po nabożeństwie.

*

—** MUZEUM (ulica Lipowa nr. 28) jest otwarte w środy i soboty, od godziny 12-tej do 2-ej w południe, w niedziele i święta od godziny 11-tej do 1-ej w południe.

*

—** NOCNE DYŻURY APTEK. OD 17-go do 23-go stycznia apteka „Pod Łabędziem“, Główny Rynek 20, telefon 142.

*

—** TEATR MIEJSKI. Dziś w sobotę premiera potężnego dzieła naszego wieszczu Juliusza Słowackiego p. t.: „MARJA STUART“, przedstawiający okres życia królowej szkockiej. Temat opracowany przez Szillera różni się w rzeczywistości od Słowackiego, przedstawiając Marię jako kobietę, noszącą w sobie zarodek zła i grzechu. Cudny wiersz opowiada nam prawe dzieje królewskiego dworu, skrytobójstwo Rizzio i króla Henryka. Działają i współdziałają zbrodniczy tak Marii i Botreła. Znakomicie zakreślone charaktery osób Marii, Henryka, Rizzio, Duglasa i Lindsay mają odzwierciedlać pp.: Wiesławskiej, Głogowskiej, Dąbrowskiej, Szafranki, Mergli, Sciborze, Kamińskiego, Remboszu i Cybulskiego.

Nowe stylizowane w prymitywie dekoracje, oraz wspaniałe kostiumy stwórcy artystycznej rami do tego podniosłego i pięknego widowiska.

W niedzielę o godzinie 4-ej popołudniu świetna farsa amerykańska p. t.: „NASZA ZONUSIA“, która na tutejszej scenie zdobyła rekordowe powodzenie. Wieczorem o godzinie 8-ej po raz drugi dramat historyczny p. t. „MARJA STUART“.

W poniedziałek, dnia 25 bm. teatr zamknięty.

We wtorek, dnia 26-go bm. po raz trzeci „MARJA STUART“.

*

II. ROCZNY WALNY ZJAZD DELEGATÓW KÓŁ ZWIĄZKU PODOFICERÓW REZERWY, ZIEM ZACHODNICH RPŁITEJ POLSKIEJ.

odbędzie się w dniach 30 i 31 stycznia 1926 r. w Toruniu, w sali „Strzelniczy“ przy ulicy Podzamcze.

Otwarcia zjazdu dnia 30 stycznia o godzinie wpół do 6-mej wieczorem.

Porządek obrad:

Pierwszy dzień

1. Zapalenie i powitanie.
2. Wybór Prezydium Zjazdu: a) marszałka, b) wicemarszałka, c) 2 sekretarzy.
3. Wybór komisji: a) mandatowej 3 członk., b) skrutacyjnej 3 członk.
4. Odczytanie protokołów z ostatniego Rocznej i Nadzwyczajnej Walnego Zjazdu Delegatów Kół.
5. Sprawozdanie Zarządu Centralnego Związku: a) Prezesa, b) Sekretarza Generalnego, c) skarbnika, d) komendanta, e) przedstawicieli Związku, f) Sądu Koleżeńskiego, g) Komisji Rewizyjnej Związku.
6. Dyskusja nad sprawozdaniem.
7. Udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi.

Drugi dzień.

Godz. 9-ta — Msza św. w kościele Garnizonowym.

8. Zmiana Statutu Związku i Regulaminu Kół.

9. Wnioski do uchwał

Kto się spóźni, ten z własnej winy straci!

W dzisiejszych czasach nikt obyć się nie może bez codziennego informatora i przewodnika w życiu bez rozazy. Korzyści, jakie przynosi każdemu opłacając się stokrotnie w stosunku do nikłego kosztu prenumeraty, a brak pisma, codziennego daje się dotkliwie we znaki, kto spóźnił się

wnieść zawczasu opłatę. Należy ją uścić na prowincji przez listowych do 25-go stycznia za miesiąc luty, bo inaczej może nastąpić przerwa w dostarczaniu pisma. Niechaj więc każdy uścił opłatę bez zwłoki, bo inaczej z własnej winy zostanie poszkodowany.

Kto następny?

Nowa forma składek dla bezrobotnych. — Śmiało wezwanie. — Nie wolno uchylać się od obowiązku.

Grudziądz, 22 stycznia.

Wczoraj otrzymaliśmy następujący list, który ze względu na jego oryginalność zamieszczamy poniżej w całości:

Do
Redakcji „Głosu Pomorskiego“

w Grudziądzu.

Szanowna Redakcjo! Upraszam o przyjęcie 5 zł., na rzecz bezrobotnych i uprzejmie proszę o następną składkę p. K. Androta, Grudziądz, plac 23-go Stycznia nr. 10 i p. Winieckiego i Malinowskiego tamże.

Jednakowoż chętnie byśmy sobie życzyli, aby pieniądze w

ten sposób ściągane produkowały coś, a mianowicie, aby były zużyte jako płace za wykonanie robót publicznych

Z wysokim uszanowaniem

Auerbach.

Tak więc powstaje nowa i ciekawa forma składania ofiar na bezrobotnych — forma, której udatną inicjatywę dali nam czytelnicy. Kto złoży choćby najskromniejszy datek w redakcji naszego pisma — ma prawo zaznaczyć również, kogo w następstwie zmusza do złożenia ofiar. Jak zabawne powstanie z tego historie, które przyczyniają się do pomyślnego rezultatu — przekonacie się wszyscy. Osoby wskazane przez kogoś nie mogą uchylać się od obowiązku złożenia datku.

Baczność przed fałszywymi 5-złotówkami.

Jak wyglądają fałszyfikaty?

Opis fałszyfikatów banknotów 5-cio złotych emisji I. V. 1925 r. które pojawiły się na rynku:

Cechy ogólne. Fałszykat wykonany na papierze odmiennym. Znak wodny, od słabo widocznego do wyraźnego, fałszerze wykonali sposobem tłuszczykowym. Kolory farb odmiennie w swych odcieniach. Fałszykat w wykonaniu graficznym jest względnie dobrze odwzorowany. Fałszerze posługiwali się przy wykonaniu fałszykatu maszynami.

Cechy szczególne. Numeracja na fałszyfikatach jest wykonana w kolorze czarnym w odcieniu szarym, podczas, gdy w autentycznych banknotach — intensywnie czarnym. Rysunek strony przedniej i odwrotnej w ko-

lorze zielonym wykonany jest w grubych liniach, skutkiem czego w wielu miejscach linie te zlewają się, tworząc całość wyrazistą.

Rysunek medalionu strony przedniej — zmasowany; shop i sierp również i napis w medalionie „5 pięć złotych 5“ prawie niewidoczny i nieczytelny.

Orzeł (strona odwrotna) mało wyrazisty.

W medalionie, w którym umieszczony jest orzeł, linie tła w kolorze zielonym są nieostre poprzerywane.

Tło obu stron w kolorze cielistym wykonane odmiennie, liniami grubszymi.

Napisy grubsze o konturach nieostrych

Wspaniały rozwój T. C. L. w Bydgoszczy.

10 bibliotek, 6000 czytelników, 250,00 wypożyczeń. — Imponujący przebieg walnego zebrania.

Ze społeczeństwo polskie coraz więcej nabiera zrozumienia potrzeby narodowej oświaty, tego dowodem wspaniały rozwój Towarzystwa Czytelni Ludowych w ubiegłym roku na terenie miasta Bydgoszczy, jak to się przekonać mogli uczestnicy ostatniego zebrania komitetu głównego i podkomitetów wszystkich przedmieść, jakie się odbyło pod przewodnictwem nowego prezesa ks. prob. Skoniecznego w dniu 14-go bm. na sali obrad Banku Dyskontowego.

T. C. L. posiada obecnie w obrębie miasta 10 bibliotek, w których znajduje się razem około 2600 dzieł. Liczba czytelników, wynoszący około 6000 osób, a od października ub. r. ogólna suma polecił przekroczyła 25 000. Przy wszystkich bibliotekach istnieją podkomitety, których celem jest ulepszanie i rozwój bibliotek, ale także szerzenie oświaty zapomocą wykładów i wieczornic ludowych. Od października r. ub. do stycznia, główny komitet zorganizował 15 wykładów propagandowych i naukowych.

Pragnąc zapoznać członków czynnych w poszczególnych podkomitetach, z organizacją T. C. L., zarząd komitetu głównego polecił zastępcy, długoletniemu pracownikowi na ni. wie oświatowej i faktycznemu reorganizatorowi T. C. L. w Bydgoszczy, p. dyr. Sebelowi, wygłosić o tem referat.

Prelegent, przedstawiając w ogólnych zarysach początki istnienia T. C. L. i trudności, na jakie napotykało ze strony władz pruskich; omówił dokładnie poszczególne fazy organizacji towarzystwa, a więc centralistyczny ustrój T. C. L. w pierwszym 25-leciu, który okazał się niekorzystny dla spopularyzowania towarzystwa, wobec czego został w roku 1909 zmieniony; dalej utworzenie komitetów powiatowych i osobnych komitetów dla miast, zaprowadzenie sejmików oświatowych, kursów oświatowych dla bibliotekarzy i kolektorów, wędrownych wystaw książek, utworzenie wypożyczalni przetrzocy, zorganizowanie bibliotek zjednoczonych towarzystw.

muzeów lokalnych i czytelni publicznych, a wreszcie sprawę uniwersytetów ludowych w Dalkach pod Gnieznem oraz w Zagórzu na Kaszubach, zwracając szczególną uwagę na znaczenie komitetów miejskich, które nie tylko winny czuwać nad rozwojem bibliotek, ale także szerzyć oświatę zwłaszcza wśród sfer robotniczych, za pomocą wykładów, referatów i wieczornic ludowych.

Stwierdziwszy, że praca oświatowa wojną przerwana będzie się coraz bardziej, że społeczeństwo nasze coraz więcej szuka pożytku rzetelnej i prawdziwej oświaty, zakończył p. Sebel ciekawy swój wykład zachętą do współpracy nad wzbudzeniem szerokich naszych warstw ludowych.

Drugi referat wygłosił ks. prezes, omawiając zadanie T. C. L. w najbliższym okresie czasu.

W dyskusji nad referatami zabrał głos przewodniczący podkomitetu w Czyżkówku poruszając szereg ważnych i doniosłych spraw.

W komunikatach zarządu poruszono sprawę przejęcia Biblioteki Ludowej, istniejącej przy Bibliotece Miejskiej w Bydgoszczy, w której to sprawie magistrat wyznaczył już z grona swego komisję, mającą niebawem rozpocząć pertraktacje z zarządem T. C. L.

Zebranie miało przebieg bardzo ożywiony i wykazało dużo zrozumienia potrzeby oświaty w naszym mieście, które dawniej przecież było gniazdem hakatystów, a obecnie liczy już 91 procent ludności polskiej. Przedmieścia nasze jednak były pod względem oświatowym dotychczas zaniedbane, gdyż wszelkie poczynania kulturalne odbywały się dotąd tylko w śródmieściu. To też należy się uznać Komitetowi Towarzystwa Czytelni Ludowych, że przedmieściami specjalnie się zajmuje, docierając zapomocą książek do najdalszych zakątków miasta i przyczyniając się w ten sposób do przepolenia kulturą polską ducha ludności.

10. Wykład p. dr. Szurleja, prezesa Centr. Zw. Ofic. Rez. Godz. 13.³⁰ — 15 Przerwa Obiadowa.

11. Wybór: a) Zarządu Centralnego Związku, b) Przedstawicieli Związku, c) Komisji Rewizyjnej Związku d) Sądu Koleżeńskiego Związku.

12. Wnioski bez uchwał.

13. Wolne głosy.

14. Zamknięcie Zjazdu.

*

NAJWSPANIALSZY BAL

W pełnym toku są już przygotowania do najwspanialszego balu tegorocznego, jaki urządza Towarzystwo Czerwonego Krzyża oddział grudziądzki, w poniedziałek, dnia 1-go lutego br. Bal ten odbędzie się w sali „Fivoli“ przy ulicy Lipowej. Sala ta pomieści ok. 500 osób. Komitet balowy wytycza wszystkie siły, aby salę wypełnić do ostatniego miejsca.

Cel bowiem, na jaki bal ten jest urządzony, jest wyłącznie dobroczynny; gdyż dążenia i znaczenie Czerwonego Krzyża w Polsce, są znane. Część zaś dochodu obrócona będzie na zakup auta sanitarnego, którego potrzeba dla Grudziądza nikt nie zakwestionuje a którego posiadanie jest niezbędne dla instytucji Czerwonego Krzyża.

Ponieważ każdy obywatel Polski winien popierać szlachetne prace Czerwonego Krzyża w Polsce — to też na bal w dniu 1-go lutego przybyć powinna jaknajliczniejsza ilość gości.

Nie można pracy dobroczynnej opierać tylko na wysiłkach jednostek, lecz musi w tem pomóc ogół

—** TYDZIEŃ OBRONY KRESÓW ZACHODNICH. Dorożnikom zwozajem rozpoczyna się dnia 1 lutego na całym terenie Rzeczypospolitej „Tydzień Obrony Kresów Zachodnich“.

Wydarzenia polityczne roku ubiegłego wykazały w wielkiej, aniżeli kiedykolwiek mierze, konieczność zwrócenia bacnej uwagi na niebezpieczeństwo niemieckie. Planowo rozwinięta akcja naszego sąsiada zachodniego w kierunku odzyskania ziem odstąpionych Polsce poczyniła zatrważające postępy. Wytknąwszy sobie chwilowo dwa główne punkty zaczepne, Pomorze i Górny Śląsk, systematycznie z dnia na dzień coraz pewniejszą zdobywa ona sobie pozycję, wyzyskując obecnie panujące w Europie nastroje ngodowe i pacyfistyczne, do stworzenia przychylnej dla swych planów atmosfery na arenie polityki międzynarodowej, zarazem podkopując stanowisko państwa polskiego na samych zagrożonych terenach.

Wyjątkowa zacieklność i konsekwencja, z jaką przeprowadza się zamierzenia niemieckie zapomocą prasy, emulacji i współudziału nieljalnych obywateli polskich — Niemców nasywa bardzo poważne obawy.

Do tej walki musi się społeczeństwo polskie przygotować jak najlepiej.

Do tej walki stanąć musi przede wszystkim Związek Obrony Kresów Zachodnich, jako wykonawca zorganizowanej woli społeczeństwa. Najbliższymi jego zadaniami jest utrwalenie w ludności zagrożonych terenów uświadomienia polskiego, odparcie jej na wpływy podszeptów wrogich państwu polskiemu, a przede wszystkim podniesienie gospodarcze tej ludności i związane z nią ściśle z resztą Rzeczypospolitej, które to prace wytknął sobie Związek na ostatnim Walnym Zjeździe warszawskim w listopadzie r. ub.

Lecz bez pomocy i współpracy całego społeczeństwa Związek nie zdoła wypełnić tych swoich zadań. To też zapowiedziany „Tydzień Obrony Kresów Zachodnich” ma wzbudzić w całej Polsce zrozumienie dla działalności tak koniecznej Związku i dla niej zdobyć nieodzowne fundusze. W daleko idącym uznaniu państwowo-twórczej doniosłości prac i zadań Związku przyrzekli już łaskawie swój współudział w Komitecie Honorowym „Tygodnia” m. i. pp. ministrowie: spraw wewnętrznych Raczkiewicz, spraw wojskowych gen. Żeligowski oraz oświaty Grabski, pp. marszałkowie Sejmu i Senatu, oraz cały szereg wybitnych osobistości życia politycznego, kościelnego, naukowego i społecznego. W ślad za nimi pójdzie niewątpliwie całe społeczeństwo polskie — udzielając w miarę możliwości „Tygodniowi” swego poparcia moralnego i materialnego.

Program tygodnia obejmuje m. i. rozsprzedaż artystycznie wykonanych, numerów, nalepek symbolizujących walkę o polskość kresów zachodnich (cena 30 gr) i rozlosowanie między nabywców parcel w Kolibkach, miejscu kąpielowym nad Bałtykiem, kolportowanie pocztówek ilustrowanych na cele pomocy oświatowej dla Polaków w Niemczech (cena 10 i 20 gr) oraz sprzedaż zagadek krzyżkowych, za rozwiązanie których przewidziane są cenne i pożyteczne premie. Poza tem Kola Miejskowe Związku Obrony Kresów Zachodnich urządza na terenie swej działalności specjalne imprezy lokalne.

—** KOMUNIKAT. W ostatnich czasach do biura Okręgu Pomorskiego Związku Obrony Kresów Zachodnich w Toruniu, zgłaszają się bądź to osobiście, bądź to listownie liczni interesanci z zapytaniami, co do losu zarejestrowanych przed rokiem w Sekretariacie Związku w Grudziądzu, spraw o odszkodowanie od rządu niemieckiego, zwracając się częstokroć z prośbą o wypłatę zaliczek, wsparcie itp. na poczet odszkodowania.

Wobec tego biuro Okręgu Pomorskiego ZOKZ. wyjaśnia, iż wszystkie zarejestrowane w terminie do 28. 3. ub. r. i z kwalifikowane sprawy o odszkodowanie zostały rozklasyfikowane na 42 typy i wraz ze spisem poszkodowanych w liczbie 8.801, złożone w sekretariacie Mieszanego Trybunału Rozjemczego w Paryżu. Powództwa w poszczególnych sprawach rozpatrywane będą dopiero po wydaniu przez Trybunał decyzji w sprawach typowych. Widoczne jest, iż postępowanie przed Trybunałem w sprawach omamianych potrwać musi czas dłuższy, wobec czego wypłatę przez Niemcy odszkodowań, co nastąpić może dopiero po wydaniu decyzji przychylnych przez Trybunał, nie należy rychło oczekiwać.

O wypłacie przez ZOKZ, jakichkolwiek zaliczek na poczet odszkodowań, nie może być mowy, nawet w wypadku przychylnych decyzji Trybunału. Wszelkie bowiem wypłaty z tytułu o odszkodowanie po całkowitem ukończeniu akcji, będą skutecznie stosownie do uznania organów rządowych; rola zaś ZOKZ. ogranicza się wyłącznie:

1. Do ułatwienia organom rządowym z jednej strony i poszkodowanym obywatelom polskim b. zaboru pruskiego z drugiej, w zarejestrowaniu i skierowaniu skarg na właściwą drogę.

2. Do prawnego sformułowania i popierania powództw. Z przyczyn dobrze rozumiałych nie może Wydział Powództw przy Okręgu Centralnym w Warszawie osobno informować każdego z zarejestrowanych o biegu spraw w Trybunale, wobec czego zainteresowane osoby proszone są o niezwracanie się do rzeczonoj instytucji. Co się dotyczy spraw o odszkodowanie pochodzących z Pomorza, to wszelkie zapytania należy skierować listownie (osobisty przyjazd jest zbędny) do biura okręgu Pomorskiego ZOKZ. w Toruniu, ul. Franciszkańska 14. Niezależnie od tego zarówno Wydział Powództw, jak i Okręg Pomorski ZOKZ. będą zamieszczały komunikaty informujące w prasie pomorskiej.

—** UDZIAŁY W ZACHODNIO-POLSKIEJ ŻEGLUDZE MORSKIEJ. Jak nam komitet założycielski „Zachodniopolskiej Żegludgi Morskiej” komunikuje — zaznacza się w ostatnim czasie — miano panującej depresji gospodarczej — żywsze zainteresowanie sprawą powstającej spółki żegludowej. Prócz deklaracji subskrypcyjnych, wpływają niemal codziennie zapytania o bliższe szczegóły — a także i różne propozycje i projekty, co do dalszych kroków spółki. Wobec tego przypominamy, że wysokość udziału wynosi 200 zł przy kursie 220 za każde 200 zł akcji. Wpłata jednej czwartej części udziału i agia nastąpi po założeniu spółki, które przewidziane jest na koniec marca — a przed jej zarejestrowaniem. — Dalsze subskrypcje przyjmuje komitet założycielski „Zachodniopolskiej Żegludgi Morskiej”, Poznań, ul. Fredry 7.

—** SEJMIK OŚWIATOWY TCL W POZNANIU odbędzie się we wtorek dnia 9-go lutego 1926 r., w Poznaniu, na sali Biblioteki Uniwersyteckiej, przy ulicy Fr. Ratajczaka. Porządek obrad: O godzinie 8 msza św. na intencje Sejmiku. O godz. 9-ej pierwsze zebranie plenarne: a) zagajenie sejmiku, b) wybór marszałka i konstytuowanie biura, c) sprawozdanie z działalności T. C. L. Ref. ks. dr. Ludwiczak, d) dyskusja. Referat: „Biblioteka jako uzupełnienie szkoły ludowej”. Referat: „Jakiemi środkami utrzymać bibliotekę miejską”. Sprawa nowych ustaw, ks. prob. Orzęda. Udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Głównej. Wybór pięciu członków do Rady Głównej. Zamknięcie Sejmiku.

Uwaga: Każdy komitet winien wysłać po dwóch delegatów, zaopatrzonych w legitymację, wystawioną przez prezesa.

Rada Główna: Zarząd Główny
Prof. dr. T. Grabowski ks. Antoni Ludwiczak
prezes

—** PAMIĘTAJCIE O DNIU JUTRZEJSZYM. W dniu 23 stycznia przypada szósta rocznica wkroczenia Wojsk Polskich do Grudziądza, rocznica wielkiego dnia, w którym Grudziądz powrócił na łono Macierzy Rzeczypospolitej Polskiej.

W myśl uchwały Komitetu Organizacyjnego z dnia 16 bm. postanowiono uroczystości obchodzić ten dzień co 5 lat. W roku obecnym uchwalono zasadniczo obchodu nie urządzać, a tylko ograniczyć się na nabożeństwie dziękczynnym, jakie odprawione zostanie w dniu 24 bm. o godzinie 12 w południe w kościele farnym — o czem podaje do wiadomości mieszkańców miasta Grudziądz.

W celu zadokumentowania dnia uroczystego, wzywam mieszkańców miasta Grudziądza, by w dniu 23 stycznia wywiesili sztandary narodowe.

Prezydent miasta: (—) Wiodek.

Ostatni krzyk żywcem spalonej.

Strasliwej zbrodni dokonał palacz z Chociebuza w Prusach, pracujący przy ogrzewaniu centralnem w zakładzie wychowawczym dla dziewcząt.

Zbrodniarz w podstępny sposób zwałił do kotłowni 14-letnią uczennicę i dopuściwszy się na niej gwałtu, wrzucił ofiarę w płonący piec.

Zbrodnia byłaby się nie wydała, gdyby nie to, że je-

dna z koleżanek żywcem spalonej zeznała, iż palacz zapraszał ją do obejrzenia kotłowni. Zrewidowano piec i znaleziono w nim szczątki kości ludzkich.

Zbrodniarz cieszył się dotąd nienaganną opinią i jak twierdził, strasznego czynu dokonał w przystępie chwilowego obłędu.

Pośmiertny figiel dziwaka.

W Paryżu zmarł niedawno bogaty dziwak Paweł Le Brun i pozostawił szczególny testament.

Zmarły przeznaczył po 500 franków każdemu ze swych krewnych, jeśli nie weźmą udziału w jego pogrzebie.

I rzeczywiście na pogrzeb Le Bruna przybył tylko jeden siostrzeniec, który zrezygnował z zapisu.

Wkrótce potem notariusz zawiadomił siostrzeńca, iż zo-

stał on generalnym spadkobiercą wuja, albowiem nieznamy kodycył testamentu głosi, że ci krewni, którzy weźmą udział w jego pogrzebie, podzielą się mają w równej części majątkiem pozostawionym po wyplataniu legatów 500-frankowych.

Ponieważ młodzieniec był jedynym uczestnikiem pogrzebu przeto cała fortuna spadła na niego.

—** POPIS UCZNIÓW I UCZENIC INSTYTUTU MUZYCZNEGO IM. ST. MONIUSZKI. Zwracamy wszystkim szczególną uwagę na odbyć się mający popis uczniów Instytutu Muzycznego, dnia 23 stycznia w auli gimnazjum żeńskiego.

Na popis składają się pomiędzy innymi, utwory mało znane, lecz piękne nowoczesnych kompozytorów, rzęzy trudne, które wykonają uczniowie wyższego kursu. Wspomniemy tylko, o „Tańcu Caprice” i „Nadzwyczajnem zdarzeniu” Szarwenki, „Morceaux Caracteristique” Woltenhaupta itd.

Natomiast nasi malusieńcy pokażą, jakie zrobili postępy od czasu ostatniego popisu i zaprodukują się również pięknymi utworami zastosowanymi do ich poziomu i zrozumienia.

Niech więc społeczeństwo licznem przybyciem na ten popis sprawi naszej kształcącej się młodzieży prawdziwą radość i zadowolenie, a przez to zachęci ją do dalszej wytrwałej pracy.

—** NASZA ANKIETA KARNAWAŁOWA wydała obfity plon i wzbudziła tak żywe zainteresowanie w szerokich kołach Czytelników „Głosu”, iż dotąd jeszcze otrzymuje redakcja dalsze słowa uznania i zachęty. Dziękując za te dowody sympatii ze strony Przyjaciół naszego pisma komunikujemy, iż Sąd Orzekający intensywnie pracuje nad jaknajdokładniejszą oceną wydrukowanych odpowiedzi i najszybszem wydaniem swej decyzji. Wczoraj odbył on ponowne dłuższe posiedzenie, a dziś w godzinach wieczornych raz jeszcze się zbiera, aby odczytać resztę prac i rozstrzygnąć w jakim stopniu odpowiadać one wymaganiom konkursu.

—** WALNE ZEBRANIE KOLA PRZYJACIÓŁ HARCE-RZY, odbyło się wczoraj wieczorem w auli gimnazjum matematyczno - przyrodniczego, przy niezmiernie licznych udziałach członków i gości. Przewodził ks. dziekan Dembek, protokół pisał red. Kunert. Sprawozdania z działalności Kola — odczytane przez poszczególnych członków zarządu — przyjęto oważyjnie. Nowy zarząd ukonstytuował się następująco: p. Boberska — przewodnicząca, p. starościna Ossowska — zast. przewodn., p. Niemcowa — skarbniczka, p. Murawski — sekretarz ks. Pączek — zast. sekretarza. W wolnych głosach poruszone szereg aktualnych i doniosłych spraw.

—** 50 PROCENT NA BEZROBOTNYCH PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH. Towarzystwo Urzędników Skarbowych, urządza w sobotę wieczorem w własnym kasynie przy ulicy Lipowej, wieczór maskowy, z którego 50 procent dochodu netto, przeznaczają na „Tanią kuchnię”, dla bezrobotnych pracowników umysłowych.

—** KRADZIEŻ 4000 ZŁ. Z LISTU. Z listu nadanego w Grudziądzu przez filię Reifeisenbank w Gdańsku, skradziono podczas transportu pocztowego 4000 złotych. W urzędzie pocztowym w Jabłonowie spostrzeżono naruszone pieczęcie i list urzędowo otwarto. Okazało się, że zamiast pieniędzy złodziej włożył do koperty jedwabną chusteczkę i kawałek gazety. Dochodzenia w toku.

—** KINO „APOLLO” — daje obecnie dramat w 8-miu aktach p. t. „Arena zmysłów”, z Ricardo Cortez w roli głównej.

—** ZACZADZENIE. Onegdaj o godzinie 9-tej wieczorem mieszkańcy domu przy ulicy Mirowskiej nr. 3, zauważyli wydobywające się kłępy dymu z mieszkania nieobecnej chwilowo p. Marty L. Po wyważeniu drzwi znaleziono w mieszkaniu troje dzieci w wieku od 2 do 10 lat, które zostały zaczadzone wydobywającym się z pieca gazem. Przybyły lekarz dr. Oszałdowski, po wielu zabiegach doprowadził dzieci do życia.

—** OSZUST W MUNDURZE JEDZIE Z WARSZAWY DO GRUDZIĄDZA „NA GAPE”. Wczoraj przytrzymała policja na dworcu w Grudziądzu niejakiego S., w mundurze sierżanta W. P., który przyjechał z Warszawy bez biletu kolejowego. Jak się okazało S. już dawno nie służy przy wojsku i przybył do swego kolegi, aby — jak mówił — mógł mu ten pomóc, ewentualnie dać jakąś pracę.

RUCH TOWARZYSTW

—(rt) Zawiadomienie. Poseł Sokolnicka z Poznania wygłosi w poniedziałek, dnia 25 stycznia o godzinie 7 i pół wieczorem w sali Hotelu Warszawskiego, referat na temat: „Społeczeństwo nasze wobec zagadnień doby obecnej”. Na wieczór ten dyskusyjny zapraszamy wszystkie nasze członkinie, sympatyczki i sympatyków, prosząc, aby licznie przybyli i okazali zainteresowanie dla osoby prelegentki naszego gościa. Wstęp 50 groszy. Po zakończeniu wspólna kawa. (5498)

Za Zarząd Narodowej Organizacji Kobiet:

(—) K. Piotrowska, przewodnicząca.

—(rt) Konferencja poselska Związku Lud. - Narodowego odbędzie się dla członków i sympatyków w niedzielę, dnia 24 bm. o godzinie 2-ej popołudniu w sali Hotelu Warszawskiego (nl. J. Wybickiego). Przemawiać będą PP. posłowie: dr Marjan Seyda: „Sprawy polityczne”, Wartalski: „Sprawy gospo. darcze” i Żebrowski: „Sprawy rolnicze”. O liczny udział członków i sympatyków uprasza (5508)

Zarząd Zw. Lud. Nar. Kola Grudziądz.

—(rt) Zebranie Konstytucyjne Towarzystwa Śpiewu: Chór męski „Echo” w Grudziądzu odbędzie się w sobotę, dnia 23-go stycznia br. w hotelu p. Kellasa ul. Wybickiego o godz. 8-mej wieczorem, na które wszystkich członków i sympatyków śpiewu zaprasza (5516)

Zarząd

Z sali sądowej.

Przez II. Izbę Karną sądu okręgowego w Grudziądzu zasądzona została w dniu 12 stycznia 1926:

Anna Witkowska, zamężna z Grudziądza na 6 miesięcy więzienia ponieważ w styczniu roku 1925 zabrała na szkodę Antoninie Wierzbowskiej z Grudziądza pewną gotówkę w złotych, a była już dwukrotnie w Państwie Polskiem za kradzież karana

W dniu 15 stycznia br:

Kozłowski Władysław, formiarz z Grudziądza za pobicie p. Jana Woczyńskiego młotkiem po głowie na 300 zł grzywny.

Antonina Kurkiewicz i Emil Brotza z Węgrowa po 3 dni więzienia za kradzież kur.

Frieda Brotza na 14 dni więzienia za kradzież wiktuałów.

Stefan Grabowski, uczeń z Grudziądza, na 2 miesiące więzienia za kradzież teki skórzanej na szkodę p. Kazimierza Balcerowicza, kradzież tę dokonał za pomocą włamania. — Sąd uchwalił warunkowe odroczenie kary na przeciąg dwóch lat.

W dniu 19 stycznia br.:

Alojzy Katny, kowal z Łowinka, pow. Świecie na 1 miesiąc więzienia, ponieważ w lipcu 1925 r. złożył w sądzie fałszywe zeznanie.

Antoni Chyłański, palacz z Grudziądza na 1 miesiąc więzienia za kradzież roweru.

Azril Loebel przebywający w areszcie śledczym skazany, został na 9 miesięcy więzienia za kradzież zegarków i innych wartościowych rzeczy, na szkodę kilku osób z Grudziądza; areszt śledczy został mu policzony od 20. 9. 1925 roku.

Teofil Orzechowski, kupiec z Grudziądza, oskarżony o p. serstwo, został uwolniony od winy i kary.

Przez I-szą Izbę Karną Sądu Okręgowego w Grudziądzu zasądzono w dniu 15 stycznia br.:

Leona Trawińskiego z Komorska za przemytnictwo tytoniu na 7.460 zł. względnie 4 miesiące więzienia.

W dniu 18 stycznia br.: Bernarda Wiśniewskiego kupca z Twardej Góry per Nowe na 100 złotych grzywny za zniewagę sotyisa z Twardej Góry.

Z Pomorza.

—** WIELKIE RADOWISKA. (Owocna działalność Stowarzyszenia Młodzieży Żeńskiej) W niedzielę, dnia 17 stycznia bm. urządziło Stowarzyszenie Młodzieży Żeńskiej pod nazwą „Młodych Polek” przedstawienie amatorskie. Stowarzyszenie wybrało sztukę bardzo trudną Bogusławskiego. Krakowiacy i Górale. Mimo małej sceny i małej sali wywiązały się amatozy nieomal wszyscy nadzwyczaj dobrze. — Na szczególnie wyróżnienie zasługują: Przewodnicząca Młodych Polek drużna Jadwiga Słowacka, student druh p. Lubicki, organista p. J. Stankiewicz i narzeczony Józef Burczyński. Podziwiać trzeba ofiarną pracę Patrona Stowarzyszenia proboszcza miejscowego, ks. dr. Łęgowskiego. — Na wstępie przywitał patron umyślnie na przedstawienie przybyłego sekretarza Związku Młodzieży Polskiej jeneralnego ks. prof. Zynde z Wąbrzeźna; sekretarz jeneralny dziękując za zaproszenie, wyraził Stowarzyszeniu serdeczne życzenia Związku i równocześnie w dalszej pracy „Szczęść Boże!”.

Z całej Polski.

—* LWÓW. (Szerzenie państwowości i kultury polskiej na Wołyniu). 16 bm. staraniem związku teatrów i chórów ludowych we Lwowie, wyruszyła na objazd Wołynia celem propagandy państwowości i kultury polskiej w miasteczkach i po wsłach, szopka krakowska, układu prof. Estreichera, z wykładami aktualnymi jednego z literatów lwowskich. Województwo, kuratorjum oraz polskie kółka kulturalne Wołynia, w dzielają tej imprezie energicznego poparcia. Dotychczasowe przedstawienia w Radziwiłłowie, Wiśniowcu, Zdobychowie i Krzemieńcu budzą zainteresowanie w najszerzych sferach miejscowej ludności.

(Fantazja i blaga w pamiętnikach Olszańskich). „Dłó” omawiając drukujące się obecnie w dzennikach berlińskich wspomnienia rzekomego sprawcy zamachu na prezydenta Rzeczypospolitej, Olszańskich, stwierdza, że dotychczasowe kartki tych wspomnień cechuje fantazja, wyrobiony styl i doskonała niemoc. Te szczegóły są zwłaszcza bardzo charakterystyczne, gdyż Olszański zdawał w szkole średniej poprawkę z języka ukraińskiego, a w czasie przechodzenia granicy niemieckiej z trudnością tylko zdołał się porozumieć z urzędnikami po niemiecku.

DRUKARNIA POMORSKA TOW. AKC. GRUDZIĄDZ.
Odpowiedzialny redaktor: Jerzy Kruszkowski.

W czwartek, dnia 4 lutego br.
odbędzie się w **BRODNICY**
jarmark na konie i bydło.

Brodnica, dnia 18 stycznia 1926 r.

Magistrat
5523] (—) Jerzykiewicz, burmistrz.

5527 **Sliczna**
Slizgawka

na śladkiem jak lustro jeziorze
w Budniku.
Omnibus kursuje od godziny 1 popołudniu.

Prywatne 5559
przygotowania do gimnazjum.

O 25 go bm. do 1. II. przyjmuję zapisy
na komplety 3 godz. w czasie od 9 — 12 i na
2-u goda od 12 — 2-ej celem przygotowania do
1. kl. gimnazjum.

Lekcje pojedynczych udzielam od 5—7 pop.
Plebańska, ul. Murowa 2, part. pr. róg Szkolnej.

Wolne m. Gdańsk.
Realność przemysłowa

w Gdańsku-Nowymporcie, tuż przy por-
cie, w pobliżu kolei, z obszernym podwórkiem,
w tem zabudowania ca 400 m. kw., jasnymi, su-
chemi ubikacjami z ogniotrwałą podłogą, sto-
sewnymi na każde przedsiębiorstwo przemysło-
we, wraz z przyległymi ubikacjami biurowymi,
mieszkaniami dla domowego. z światłem elektr.
wodą i kanalizacją tanio do sprzeda-
nia lub przedzierżawienia. —
Informacji udzieli Administracja „Głosu Pomor-
skiego“ pod nr. 5766pm.

Odpadki
szpagatu

kupuje w mniejszych
i większych ilościach

Drukarnia Pomorska

LOSY do V klasy
Polskiej Państw. Loterii Klas.

— nadeszły! —
Osiągnięcie od 4 lutego do 8 marca.
Główne wygrane w V kl. po 400 000
zł, 250 000 zł, 150 000 zł itd.
Cena dla nowonabywcy ćwierć losu 50,— złotych.
B. Krzywiński, Grudziądz, Stara 11
5775] Kolektura Loterii Państw.
Kupuję pożyteczną Konwersyjną i Kolejową.

Uwaga Pań 5374

poleca się szyciowni pracowni sukien
damskich, wykonując suknie na karna-
wał, wieczorowe i balowe od najwy-
kwintniejszych do najskromniejszych.
DANUTA, ul. Długa 8, i ptr.
Ceny bardzo przystępne — wykonanie solidne

Poradnia Prawna „Głosu Pomorskiego“

Spełniając często powtarzające się życzenia
szanownych naszych czytelników urządziliśmy
przy naszym wydawnictwie

PORADNIĘ PRAWNĄ

dla wszystkich naszych abonentów i czytelników.

Nasza „Poradnia Prawna“ udziela sumiennej porady
w wszelkich sporach cywilno-prawnych, daje
cenne wskazówki w sprawach mieszkaniowych,
podatkowych i karnych.

Nasza „Poradnia Prawna“ sporządza tłumaczenia,
pisze prośby, podania i reklamacje do władz
administracyjnych, sądowych i skarbowych.

Wszystkim właścicielom posiadłości rentowych
szczególnie zwracamy uwagę na **NASZĄ PO-
RADNIĘ PRAWNĄ.**

Ktokolwiek czuje się poszkodowanym przez waloryzację
renty w naszej Poradni Prawnej znajdzie
skuteczną pomoc.

Nasza „Poradnia Prawna“ udziela wszystkim abo-
nentom „Głosu Pomorskiego“ pomocy, pobierając
tylko opłatę kosztów bieżących (manipulacyjn.)

Biuro naszej „Poradni Prawnej“ mieści się w gmachu
wydawnictwa „Głosu Pomorskiego“ przy ulicy
Grobłowej 27/29 i czynne jest we wszystkie
dni powszednie od godz. 8-mej przed południem
do godziny 4-tej po południu.

Przy zapytaniach piśmiennych załączyć opłatę pocztową.
Adresować: Poradnia Prawna Głosu Pomorskiego
Grudziądz.

Posady

Szofer lat 26, kawaler
poszukuje po-
sady lub za urzędnika
gosp. Oferty do Głosu
Pomorskiego, nr. 5809pz

Uczeń cukierniczy
z przyszłą roczną prak-
tyką poszuk. dalszego
wyczerpania. Of. do Głosu
Pom. pod nr. 5799pm.

Gorzelany

z dobrymi świadectwa-
mi, żonaty lub też sa-
motny, poszukiwany na
tychm. Zgł. osobiste.
Tem. me, właściciel
majątku Polskie Wę-
growo, pow. Grudziądz.

BANK LUDOWY

Państw. Spółdzielnia kredytowa. Tel. 41
Założony w roku 1896
GRUDZIĄDZ, ul. Józ. Wybińskiego 21.

Zatwierdza sięcienia bankowe.
Przyjmuje wkładki oszczędne.
I oprocentowanie wzdł. umowy

Zakupuje i sprzedaje
waluty zagraniczne, sło-
to, srebrne i papierowe.

Udziela pożyczek:

na wkłady — na podkład złota
i srebra i w rachunku bieżącym

Kupna

Poszukuję kupna
dobrze prosperującego

hotelu, kawiarni

lub kamienicy z
składami i restauracją
w ruchliwej, ul. miasta
Grudziądz, Torunia lub
Bydgoszcz. Zgł. pod
nr. 5807 do G.P. Pośredn.
i handlarze wykluczeni.

Każda ilość BUTELEK
kupuje i odbiera Jaskul-
ski, Koszarowa 29. Za
butelki od spirytusu den.
płacę najwyższe ceny.

Szukam do kupienia

aparat do ścię-

gania piwa

butelkowego możliwie
tak zwany „Rawolwer“
lub inny system. Posa-
tem kupię również

dwie pompy

także do p.w. 5530

Antoni Manikowski,
Brodnica nad Drwęcą.

Mieszkania

3 pokoiw. mieszkanie
zamieszkałe na 4—5
pokoiw. Zgłoszenia
do Głosu Pomorskiego
pod nr. 5806pm.

OAKAZJA!

W centrum miasta na
pł. odstąpię natychm.
2 pok. mieszkanie
z kuchnią razem z urzą-
dzeniem pok. sypialn. i
kuchni. Of. do Głosu
Pom. pod nr. 5794pm.

7 pok. mieszkanie

z balkonem przy ul. Li-
powej do wynajęcia. Of.
do Gł. Pom. nr. 5807pm

2 pok. umeblow.

frontowe słoneczne z bal-
konem, w śródmieściu do
wynajęcia. Zgłoszenia do
Głosu Pomorskiego pod
nr. 1667

Pokój frontowy

z balkonem na Placu 23
Stycznia do wynajęcia.
Wiadomość: „NASZ
SKLEP“, Sienkiewi-
cza nr. 8, telefon 178.

Pokój

gust. umeblow.

z ogrzewaniem central-
nym u samotnej pani

do wynajęcia

Mickiewicza 4, III I.

2 pokoje umeblow.

z umeblowaniem kuchni do wy-
najęcia ul. Tusz. Grobla 22

Pokój umeblowany

z umeblowaniem kuchni
lub bez od 1. II. do wyn.

Wybińskiego 47, II ptr.

Pokój umebl. od 1. II.

26 r. w pobliżu
koszar Obóz Szkół Kaw-
do wyn. Gdzie? waka-
2e Głos Pom. 5796pm

z ewtl. 3 pokoje

gustownie umebl. z osobn.
wajacem wspólnym, z ume-
blowaniem kuchni, balkonem,
światło elektr., gaz od 1-go
lutego lub natychm. do wy-
naj. Tusz. Grobla 22, II I.

RODOK WYCHOWAŁ

wyucza metodą
praktyczną biegłe
pisanie na maszynie
pół kurs koresponden-
cji urzędowej, handlowo-
przemysłowej i bankowej,
oraz budżety i bilanse w
ciągu 4 do 6 tygodni. Li-
powa 38. I p. od Kilińsk.
Marta Lipowska.

STE nografii wyucza
wszystkich lis-
townic prawie bezplat-
nie: Instytut Steno-
graficzny
Warszawa, Dep 23

Zguby

Zgubioną kartę z Zarzą-
du Pośrednictwa Pracy
a Nr. 94 unieważnia się
niniejszem. Francis-
zek Kajrat, Rynek 2

Baczność!

Fotografie

paszportowe

w pół godziny 4979
Zakład fotograficzny,
3-go Maja 10.

Kim jesteś?

Nadeszły charakter: pisma
swoje lub zainteresowanej
osoby, samouczek, umię-
row, mieszkać, rodzina. Ory-
masz: szczegółowa analiza
charakteru, określenie talentu
wad, zdolności, przeszacowa-
nie. Analizę wysyłam po
otrzymaniu 8 zł. Osobliwie
przyjmuję 12-7. Prośbę, aby
odczyty podziękowania naj-
wybitniejszych osób stolicy.
Warszawa, Psycho-Gratolog
Sztyler-Szkolnik, Piękna 25-1

Ogłaszajcie

w Głosie

Pomorskim

Zamówienie.

Niniejszem zamawiam wychodzący w Grudziądzu 6 razy w tygodniu „Głos
Pomorski“ na Luty 1926 roku za 2,86 zł wraz z opłatami
pocztowymi. „Głos“ odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod poniższym
adresem:

Imię i nazwisko _____

Miejscowość: _____ ulica i nr.: _____

Kwit pocztowy.

Zi _____

tytułem przedpłaty na „Głos Pomorski“ za Luty 1926 roku odebrałem,
co niniejszem potwierdzam.

_____, dnia _____ 1925.

podpis: _____

Zamówienie.

Niniejszem zamawiam wychodzący w Grudziądzu 6 razy w tygodniu
„Głos Pomorski“ na Luty 1926 r. za 2,86 zł, wraz z opłatami
pocztowymi. „Głos“ odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod po-
niższym adresem:

Imię i nazwisko _____

Miejscowość: _____ ulica i nr.: _____

Kwit pocztowy.

Zi _____

tytułem przedpłaty na „Głos Pomorski“ za Luty 1926 roku odebrałem,
co niniejszem potwierdzam.

_____, dnia _____ 1925.

podpis: _____

Zamówienie.

Niniejszem zamawiam wychodzący w Grudziądzu 6 razy w tygodniu „Głos
Pomorski“ na Luty 1926 roku za 2,86 zł wraz z opłatami
pocztowymi. „Głos“ odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod poniższym
adresem:

Imię i nazwisko: _____

Miejscowość: _____ ulica i nr. _____

Kwit pocztowy.

Zi _____

tytułem przedpłaty na „Głos Pomorski“ za Luty 1926 roku odebrałem,
co niniejszem potwierdzam.

_____, dnia _____ 1925.

podpis: _____

Zamówienie.

Niniejszem zamawiam wychodzący w Grudziądzu 6 razy w tygodniu
„Głos Pomorski“ na Luty 1926 r. za 2,86 zł, wraz z opłatami
pocztowymi. „Głos“ odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod po-
niższym adresem:

Imię i nazwisko _____

Miejscowość: _____ ulica i nr.: _____

Kwit pocztowy.

Zi _____

tytułem przedpłaty na „Głos Pomorski“ za Luty 1926 roku odebrałem,
co niniejszem potwierdzam.

_____, dnia _____ 1925.

podpis: _____

